

Ankara Halkevi

6. Yıldönümünde

D.K.D

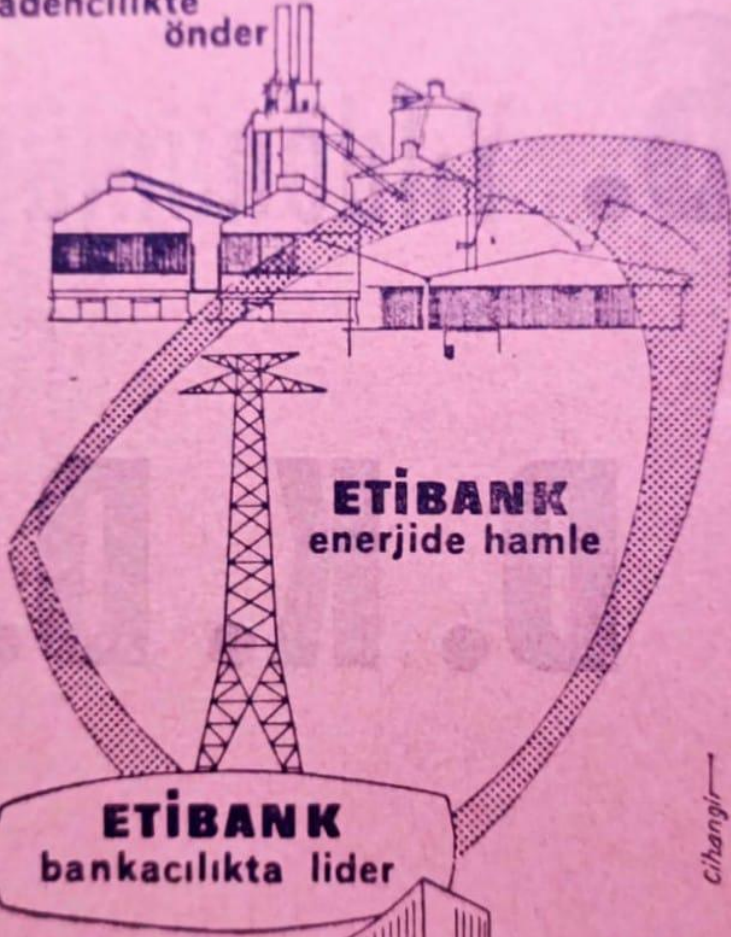
DÜŞÜNME – KONUŞMA –
DİNLEME

ETİBANK

ETİBANK

madencilikte
önder

ETİBANK
enerjide hamle

ETİBANK
bankacılıkta lider

Cihangir

6. Yıldönümünde

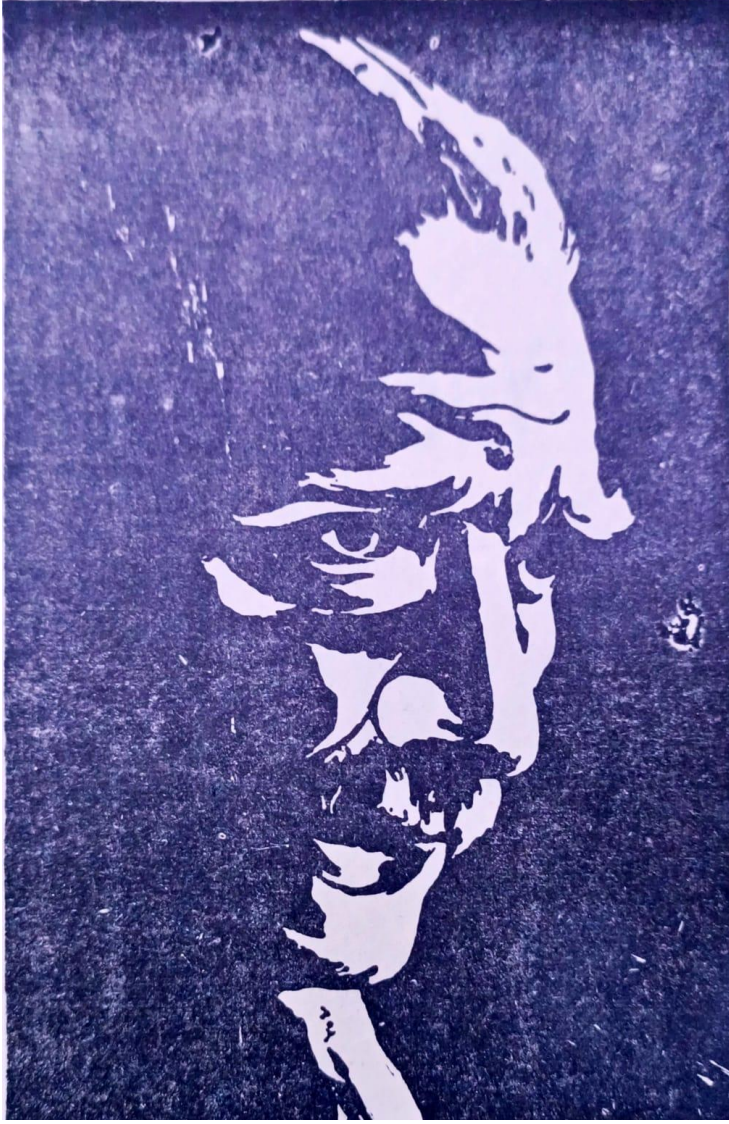
D.K.D

DÜŞÜNME-KONUŞMA-DİNLEME

2 Mart 1964

2 Mart 1970

17 Haziran 2023

YILLIĞI
HAZIRLAYANLAR

ANAPA İsmail
ÇEÇEN Anıl
DÖLEMEN Aykut
KOCATÜRK Dengin

3. Kuşak D.K.D.

D. K .D. Kurucusu ve Başeğitmeni Nüvit OSMAY'dır. Nüvit Osmay'ın yasal varisi Prof. Dr. Ali Osmay GÜRE'den alınan icazet ile yasal temsilcisi Feray ATALAY'dır. Nüvit Osmay, Amerika'dan Türkiye'ye dönünce, Dale Carnegie'nin seminer formatını Türkiye'ye göre düzenleyerek “Düşün Konuş Dinle Okulu” diye bir okul kurmuştur. Mesleğine de “insan mühendisliği” adını vermiştir. İlk seminerini 1965 yılında halkevleri genel merkezinde gerçekleştirmiştir. DKD Eğitimleri, Türkiye'nin İlk Kişisel Gelişim ve Kariyer Geliştirme Eğitimleri olarak bilinmektedir. 3. Kuşak temsilcileri, DKD Akademi bünyesinde eğitimlerine devam etmektedir.

Düşün, Konuş, Dinle (DKD) Akademi; toplum önünde söz söyleme kurslarının sembolü olarak kabul edilen bir eğitim kurumudur. Evde Barış, İşte Barış” sloganıyla hareket eden DKD Akademi, düşünme, konuşma ve dinleme becerilerini geliştirmeyi hedefleyen bir felsefeye sahiptir.

DKD Akademi, toplum önünde söz söyleme eğitimlerinin yanı sıra sosyal ilişkileri düzenleme ve yaratıcı drama destekli iletişim eğitimleriyle de dikkat çekmektedir. Bu eğitimler; Milli Eğitim, belediyeler, sendikalar, odalar ve şirketler bünyesinde sunulmaktadır. Eğitim programı, 16 ders ve 45 saatlik kur süreleriyle toplamda 5 kurdan oluşur. DKD 1, DKD 2, DKD 3, Yaratıcı Yazarlık ve Hitabet Eğitimi olmak üzere beş aşamada tamamlanan eğitimler sonunda yeterlilik gösterenler; DKD Akademi'nin eğitmeni olarak kurum gözetmenliğinde eğitimlerine devam edebilirler.

DKD Akademi, ayrıca, şirket içi eğitimler için müfredat oluşturarak, işgörenlerin kişisel gelişimlerini tamamlamalarına da yardımcı olmaktadır. Şirket veya kurum yapısına uygun eğitimler tasarlamasının ardından, bu eğitimleri organize etmekte ve kurum kültürü ve imajının gelişimine yönelik çalışmalar yürütmektedir.

DKD Akademi'nin temel felsefesi şu prensiplere dayanmaktadır: yaşa ve yaşat öğretisi, iyimser görüş tarzı, hoşgörü (tolerans), hedef tayini ve

hayatta mutlu olmak, konuşulanları tenkit etmemek, din ve politikadan bahsetmemek. Bu felsefe, öğrencilere pozitif bir bakış açısıyla yaklaşmayı, hoşgörölü olmayı ve olumlu iletişim kurmayı öğretmeyi amaçlamaktadır.

Kısacası, DKD Akademi; düşünme, konuşma ve dinleme becerilerini geliştirmeye odaklanan bir köklü eğitim kurumudur. Bireylerin kişisel gelişimlerini ve profesyonel başarılarını artırmayı hedefleyen ve bu bağlamda Türkiye’de kurulan ilk insan kaynakları ve kişisel gelişim akademisidir. İnsana ve topluma dokunan bu disiplin içerisinde; çağdaş, bilimsel, laik, eşit ve ulusal bir düsturda topluma mal olmuş öncü bir hizmetin yürütücüsü ve eğitmeni olmaktan gurur duyuyorum. Bu doğrultuda, “6. Yıldönümünde D.K.D (DÜŞÜNME-KONUŞMA-DİNLEME) ” adlı bu kitapçığı; Nüvit Osmay’ı ölüm yıldönümünde anmanın en samimi yolunun onun eserini tanıtmak ve yaymak olduğunu düşünerek; aslına sadık kalarak, DKD Akademi bünyesinde yeniden basıma sunduk. DKD öğretilerinin yaygınlaşması, daha iyi anlaşılması ve Türkiye’de kişisel gelişim disiplininin gelişmesi noktasındaki öncülüğüne ilişkin toplumsal bu hizmetine yönelik gerekli değerin verilmesi temennileriyle birlikte, iyi okumalar dilerim...

Uzm. Feray ATALAY

D.K.D. Eğitmeni

Türkiye’de Kişisel Gelişimin Öncüsüne Akademik Bir Bakış

Nüvit Osmay, kişisel gelişim kavramını ülkemize tanıtan ve bu alanda büyük bir etki yaratan isimdir. Nüvit Osmay, başarı için hatasız bir formül oluşturma çabasının kişisel gelişimin temel prensiplerinden biri olduğuna inanır. Zorlukları küçük parçalara ayırarak çözümlemek ve her durumu başarmanın mümkün olduğunu vurgular. Kişisel gelişim alanındaki çalışmalarıyla tanınan Nüvit Osmay, Türkiye’de birçok kişiye hitabet ve başarılı insan ilişkileri konularında eğitimler vermiştir. Kendisi, politikacılardan sanatçılara kadar pek çok değerli ismin kurslarına katıldığı bir isimdir. Nüvit Osmay’ın kitapları ve eğitimleri, kişisel gelişim alanındaki ilerlemeleri desteklemiş ve Türkiye’de bu alanda farkındalığın artmasına katkı sağlamıştır. Öncü vizyonu ve özverili çalışmaları, kişisel gelişim konusunun ülkemizde yaygınlaşmasında önemli bir rol oynamıştır.

Bu doğrultuda, bir İnsan Kaynakları ve Yönetimi çalışmacısı olarak, İnsan Kaynakları Yönetimi alanına yön veren Nüvit Osmay ve eserlerini, kişisel gelişim alanındaki öncülüğü ve katkılarını bilimsel camiada da kayıt altına almak maksadıyla danışmanlığını yürüttüğüm tez çalışmasında ilk kez geniş ölçüde tanıtmış bulunmaktayım. Devamında Feray Atalay ve Leyla Karakuş’un katkılarıyla, Türkiye’de nicel çoğunluğa rağmen nitelikli bir eğitim kaynağı halen bulunmayan ilgili alan çerçevesinde; “Kişisel Gelişim” adıyla Yüksek Lisans ve Doktora programlarının açılmasına yönelik çalışmalar yürütmekteyim.

Kısacası, insanların potansiyellerini keşfetmelerine yönelik kişisel gelişim hareketlerinin öncüsü olan DKD eğitimlerini içeren ve, Nüvit Osmay’ın vefatının 26.yılı anısına aslına sadık kalarak yeniden basılan bu kitabın yayınlanmasına katkı sağlamış olmaktan mutluluk duyuyorum..

Doç. Dr. Osman Kürşat ACAR

SDÜ İnsan Kaynakları Yönetimi Anabilim Dalı Başkanı

D.K.D NEDİR?

D.K.D Düşün, Konuş, Dinle kelimelerinin baş harflerinden meydana gelen bir rumuzdur ve ayrıca Dost Kazanma Derneği olarak da okunmaktadır.

D.K.D müessesesinin esasını Ankara Halkevinde halen düzenlenmekte olan «Toplum Önünde Söz Söyleme» kursları teşkil eder. Bu kurslar ikişer aylık dönemler halinde yapılmaktadır. Her dönem sonunda D.K.D kursundan mezun olan öğrencilere ayrıca bir diploma töreni yapılarak diplomaları verilir, kurslar haftada iki gün «Pazartesi Cuma saat 19.00-22.00 arasında» olmak üzere iki aylık süre içinde 16 ders üzerinden yapılır. Aşağıda adları sayılan her dersin öbürlerinden ayrı olarak kendine has özellikleri vardır.

DERS PROGRAMI:

1. Tanışma ve korkunun yenilmesi
2. Cesaretin artırılması
3. Dertlerle konuşmak
4. İnsanlarla dost olmanın şartları
5. Dinleyicileri elde etme yarışması
6. Asalak kelimelerin önüne geçilmesi
7. Sihirli formül ve konuşmanın ana prensipleri
8. İrticalen konuşmak
9. Utanma perdesinin kaldırılması ve heyecanlı konuşma
10. İnsanları kendiniz gibi düşündürmenin yolları
11. İnsanın kabuğundan tam manasıyla çıkması
12. Problem çözme metoduyla üzüntüsüz yaşamayı öğrenmek
13. Şahsi problemlerin halledilmesi
14. İnsanlara kompliman yapma dersi
15. Mikrofon önünde konuşma dinleme testi
16. Düşünmenin önemi ve kursun sonu

Yukarıda sayılan on altı derslik program içinde kursa gelen öğrencilere; toplum önünde söz söylemenin esasları, toplumda heyecan ve korkunun yenilmesi insanın, kendi kabuğundan çıkarak dışa dönük bir duruma gelebilmesi, fikirlerin insanlara kolayca kabul ettirilmesini sağlayacak olan konuşmanın, sihirli formülü, dost kazanmanın esas prensipleri ve kolay yolları insanları elde etmenin ve kendiniz gibi düşündürebilmenin esasları şahsi problemlerin sistemli metotlarla çözülmesi düşünme ve

dinleme sanatlarının ana kuralları tolerans sistematik bir ders dizisi ile öğretilmektedir.

D.K.D kursları: halen Amerika ve Avrupa kıtalarındaki batı uygarlığının beşiği olan gelişmiş ülkelerde çok geniş bir şekilde uygulanan DALE CARNEGIE kurslarının Türkiye'de Türk toplumunun bünyesine uydurulmuş şeklidir. Fakat bu ufak değişikliklere rağmen kurslarda Carnegie prensipleri esas olarak ele alınmıştır. Bu, esaslar yine Carnegie sistemiyle öğrencilere düzenli olarak aktarılmaya çalışılmaktadır.

D.K.D kurslarının diğer bütün kurslardan çok ayrı bir yönü vardır. Bütün prensipler ders saatleri içinde pratik ve tatbiki olarak öğretilir. Öğretmenin dersin mahiyetini açıklayan açış konuşması ile başlayan, dersler, üç saat süreyle öğrencilerin pratik olarak bu prensipleri sınıf toplumu önünde konuşarak uygulamalarıyla devam eder. Her dersin sonunda öğretmen tekrar derste öğrenilmesi gerekli prensipleri kısa bir konuşma ile tekrarlar ve ders biter.

Kurslarda pratik çalışmalar teorik çalışmalardan daha çok olduğu için, öğrenciler, kursun samimi ve canlı havasına uymak zorunda kalarak hiç kendilerini sıkmadan ve kafa patlatmadan Carnegie ve D.K.D prensiplerini en kolay ve rahat şekilde öğrenebilmektedirler. Böylece kendilerini hiç zorlamadan bu prensipleri öğrenerek uygulayan öğrenciler günlük yaşantılarının nasıl değiştiğini kursun son derslerine doğru hayretle göreceklidir. Bu durum onlara ilerideki günlerde sosyal toplum içinde önlerine çıkabilecek bireysel ve sosyal engeller ve problemlerle daha kolay ve cesur şekilde mücadele edebilmek için bir teşvik vasıtası olacaktır.

Ayrıca on altı derslik kursta her dört derste bir aşağıda sayılan, konferanslar sıra ile verilerek öğretimde teorik bakımdan da denge sağlanır.

- 1-İnsanlarla geçinme sanatı
- 2-Dost kazanma sanatı
- 3-Hayatımızı değiştirmek istiyorsanız düşüncelerinizi değiştiriniz.
- 4-Düşünmek sanatı

Toplum önünde söz söyleme kurslarından başka D.K.D'nin ikinci bir cephesi de dost kazanma derneği mahiyetinde olmasıdır. D K.D Ankara Halkevinin bir alt kuruluşu olarak her hafta salı ve perşembe akşamları Halkevi lokalinde dost kazanma derneği karakterinde toplantılar düzenler.

Salı toplantıları D.K.D'ye ait iç ve dış meselelerin serbestçe D.K.D'liler arasında görüşülmesi ereği ile yapılır. Herkesin fikrine danışılarak D.K.D'nin geleceği ve idaresi hakkında demokratik kararlar alınır. Salı toplantılarının diğer bir karakteri de D.K.D'li arkadaşlar arasında yapılan samimi bir aile toplantısı olmasıdır. Burada yaratılan candan hava içinde D.K.D'lilerin problemleri ve dertleri çözülmeye çalışılır, onlara manevi yardımda bulunulur. Sahi geceleri boş kalan zamanlarda bazan zekâ geliştiren oyunlar topluca oynanır.

D.K.D'nin dışarıya karşı en önemli ve ciddi faaliyeti perşembe toplantılarıdır. D.K.D Perşembe toplantıları Halkevi lokalinde her hafta saat 20.00-23.00 arasında bir D.K.D 'linin yönetiminde yapılmaktadır. Perşembe akşamları kurstan mezun olanları, mezunların yakınlarını ve akrabalarını, diğer konukları bir araya getirerek Türkiye'de ilk defa olarak Hyde Park şeklinde bir fikir bahçesinin doğmasını sağlamaktadır. Bu fikir bahçesinin etrafını çevreleyen üç ana kural çerçevesi içinde gerek D.K.D'liler gerekse konuk hatipler konuşmalar yaparlar. D.K.D Anayasasını teşkil eden üç ana kural şunlardır.

- 1-Konuşurken dini telkin yapılamaz.
- 2-Konuşurken siyasi propaganda yapılamaz.
- 3-Konuşan hatipler sonradan tenkit edilemezler.

Bu kuralların sınırını aşmadan herkes kendi yetkili olduğu veya istediği bir konuda konuşarak D.K.D'nin fikir ve kültür seviyesinin yükselmesine yardımcı olabilir. Bu üç ana kuralın uygulanmasıyla insanların Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi dini ve siyasi fikirleriyle ayrılacakları değil bilâkis insani hisleriyle birleşebilecekleri bir beraberlik havası yaratılmaya çalışılmaktadır.

D.K.D Perşembe toplantıları sayesinde kurs mezunlarına devamlı pratik ve egzersiz imkânı tanınmakta, D.K.D dış aleme tanıtılmakta, başkentte herkesin ailece rahat bir şekilde gelebileceği nezih bir topluluk sağlanmakta ve keşfedilmemiş, tanınmayan cevherlerin meydana çıkabilmeleri için elverişli ortam ve imkânlar yaratılmaktadır. Dışarıdan sık sık davet edilen ülkemizin değerli ve tanınmış ilim ve fikir adamları verdikleri faydalı konferanslarla Perşembe akşamlarına ayrı bir renk katarak D.K.D'lileri ve konukları fazlasıyla tatmin etmektedirler.

D.K.D bugün Türkiye'de eğitimin en büyük boşluğunu dolduran yegâne kuruluştur. Halen Türk okulları teorik bilgilerle tıka basa doldurulmuş robot insanlar yetiştirmektedir. Halbuki insan yaradılışı icabı sosyal, bir

yaratıktır ve okulunu bitirdikten sonra çalışacağı yer insanların arası yani sosyal ortamdır. İçinde bulunduğu sosyal ortamı ve insanları tanımayan, insanlarla geçinmesini onlarla konuşmasını ve dost olmasını bilmeyen her meslek adamı sosyal toplum içindeki iş hayatında ömrünün sonuna kadar başarı siz kalmağa mahkumdur. Ülke ve toplum kalkınmasında en önemli rolü oynayacak olan hayat adamı, iş adamı ve eylem adamının yetişmesi, D.K.D gibi, pratik öğretim yapan eğitim kuruluşlarının açılmasıyla veya resmi okullarda D.K.D sistemi gibi pratik öğretim yapılmasıyla mümkündür. Arzumuz ve gayemiz D.K.D'nin batı uygarlığının gelişmiş ülkelerindeki gibi bir enstitü halinde yurt çapında yayılarak, ülke ve toplum kalkınmasına önemli bir katkıda bulunabilmesidir.

(D.K.D Diploma Töreninden Görünüş)

D.K.D'nin Felsefesi

Nüvit OSMAY

Ankara Halkevinin mütevazı bir salonunda haftanın iki gecesinde genç, yaşlı, kadın, öğrenci öğretmen memur veya serbest meslek sahibi otuz kırk kişilik bir grup toplanırlar, konuşurlar, alkışlarlar ve bol bol gülerler.

Dışarıdan bakan bir yabancıнын ilk anda gördüğü manzara budur. Bira daha dikkatli bakmağa alışkın olanlar bu grupta hemen hemen başka hiçbir toplulukta rastlamadıkları bir şeyin farkına varırlar: Bu, çeşitli bilgi ve kültür seviyesinde ve birbirlerinden çok farklı olan bu insanların arasındaki samimiyet ve bağlılıktır.

Herhalde bunun bir sebebi vardır ve işte bu, D.K.D adını taşıyan bu kursun felsefesinden ileri gelir.

D.K.D düşünme, konuşma ve dinlenme kelimelerinin baş harflerinden meydana gelmiştir ve toplum önünde konuşma sanatı kursunun rumuzudur. Altı seneden beri Halkevinde devam eden bu kurslardan bine yakın vatandaş faydalanmıştır. Diploma almış birçok kurs mezunları vakit buldukça yeni kurslara dinleyici olarak iştirak eder ve kurs ilgili hayat tecrübelerinden yeni arkadaşlarına da verirler, böylece gittikçe artan bir aile, bir dostluk bağlılığı meydana gelir.

Aslında adından da anlaşılacağı gibi bu kursların amacı toplum önünde güzel konuşmayı öğretmektir. Bu kolay bir şey değildir. Herkes, hatta en tecrübeli hatipler bile, toplum önüne çıkınca heyecanlanır, çekinir, hatta biraz korkar.

İşte D.K.D'nin özel metotları sayesinde bu korku yavaş yavaş yenilir. Genel olan bu korku, heyecan ve çekingenlik yan yana oturan insanların müşterek bir derdi olduğu için aralarında beraberliğin, dostluğun ve samimiyetin kurulmasına sebep olur. Konuşmak üzere ayağa kalkan her şahıs konuşmasından önce ve konuşmasını bitirir bitirmez alkışlanır. Bu, kursun temel kurallarından biridir. Alkış bir takdir ifadesi olduğu için herkes kendini sayan, samimi bir dost topluluğunun önünde olduğunu hisseder ve toplumu karanlık bir bulut yerine, teker teker güler yüzlü dost ve her bakımdan kendine benzeyen insanlardan bir araya gelen bir grup olarak görmeğe başlar.

Kursun ilk birkaç dersinde böylece korku yenilir, cesaret artırılır ve artık ondan sonra herkes başından geçen en enteresan olayları, anılarını, sıkıntılarını, düşüncelerini kolaylıkla ve serbestçe anlatmağa başlar.

Kursun ikinci temel kuralı da siyasetten, dinden konuşulmamasıdır. Herkes bu konular dışında istediği şeyi söylemekte serbesttir.

Üçüncü temel kural da şudur: Kimsenin konuşmasına cevap verilmez ve kimse tenkit edilemez.

İşte bu üç kural sayesinde insan herhangi bir aşağılık kompleksi duymadan içini açar, fikirlerini açığa çıkarır, başkalarını tenkit etmediği gibi, kendisinin de tenkit edilmeyeceğini bildiği için rahattır ve zamanla kursun bu tenkitsizlik havası iyi düşüncelerin gelişmesine ve herkesin bilmeden ve içten, kendi kendisini tenkit etmesine, nefis muhasebesi, otokritik yapmasına vesile olur, böylece karşılıklı sevgi ve anlayış artar. Herkesi dinlemek zorunluğu zamanla geniş bir toleransın yayılmasına sebep olur. Hiç tahmin edilmeyen insanların başında geçen ve orada büyük bir samimiyetle ortaya atılan olaylar dinleyenlerin kafasında büyük soru işaretlerinin belirmesine sebep olur, bu da başka insanlara değer vermeği ve kimseyi küçük görmemeği öğrenmenin en verimli yoludur. Kursun bir özelliği de konuşana iki dakikanın bittiğini bildiren zilidir. Kursa yeni gelenler iki dakikada söylenecek şeylerin çok az olduğunu sanırlar. Fakat birkaç ders sonra onlar da insanın iki dakikada neler söyleyebileceğini anlar ve bu metodu takdir ederler. Hatta kurstan çıkıp da dışarıda toplum önünde konuşanları dinlerlerken uzun konuşanların sözlerini kesen o zilin özlemini çektikleri de olur.

D.K.D bir fikir, münazara kursu değildir. Amaç insanların içindeki gizli cevherlerin meydana çıkmasını sağlamaktır. Burada ne ezber ne kopya ne de görev vardır. Herkes ayakta düşünmeği, mantıki konuşmayı ve başkalarına bir şey vermeği öğrenirken kendisini de öğrenmiş olur ki D.K.D'nin en büyük başarısı budur.

Muhtelif D.K.D kurslarını bitirenlerin birbiriyle tanışması, beraberlerinde getirecekleri dostlarla daha geniş ve nispeten yabancı bir toplum önünde konuşabilmeleri amaç ile D.K.D Perşembe sohbet toplantıları düzenlenir. Bu toplantılar şehrin merkezinde bulunan bir lokalde yapılır.

Burada da aynı prensipler yürürlüktedir. Herkese, davetliler ve misafirler de dahil olmak üzere, sıra ile söz verilir. Bu sohbet toplantıları ile ilgili olarak D.K.D'yi Dost Kazanma Derneği şeklin de okuyanlar da vardır.

Bu toplantılar da bir fikir kulübü niteliğinde değildir. Hiçbir fikir ne savunulur ne yerilir, tabii siyaset ve din üzerine burada da konuşulmaz. Hiç kimse ve konuşması tenkit edilemez ve herkes bol bol alkışlanır.

Bu toplantılara ilk olarak gelenler bu sayede teşekkül eden samimi havayı hayret ve hayranlıkla karşılarlar ve çok defa sebebini anlamak

isterler, bence bu D.K.D'nin felsefesinin bir sonucudur ve onu da Alman Şairi Goethe'nin bundan bir buçuk asır önce söylemiş olduğu şu sözlerden daha açık ve güzel bir söz belirtemez:

«İnsanları birleştiren duygular, ayıran da fikirlerdir.

Duygular bizi bir araya getiren basit birer bağıdır. Fikirler ise çeşitlilik prensibinin temsilcileridir ve bu yüzden insanları çeşitli gruplara ayırırlar.

Gençliğin dostluklarını meydana getiren duygulardır. Yaşlılığın hiziplerini de yaratan fikirlerdir. Eğer bunun vak-tinde farkına varabilir ve başkalarına daha toleranslı bir gözle bakacak şekilde düşüncelerimizi eğitebilirsek, daha barışçıl bir mizaca sahip olur ve fikirlerin dağıttığı insanları his bağları ile toplamağa muvaffak oluruz.»

Gençliğin Felsefesi

«Gençlik ömrün bir parçası değildir. O bir akıl ve idrak durumu, bir irade derecesi, bir tahayyül kabiliyeti, heyecanların kuvvet ve dinçliği, cesaretin korkaklığa, macera iştaha sının rahat ve âsude yaşama sevdasına galebesidir.

Hiç kimse yalnız birkaç yıl fazla yaşamakla ihtiyarlamış olmaz. İnsanları ihtiyarlatan ideallerin gömülmesidir. Seneler cildi buruşturabilir, fakat heyecanların feda edilmesi ruhu buruşturur.

Üzüntü, şüphe, nefse itimatsızlık, korku ve yeis; bütün bunlar başları eğen ve ilerleyen ruhu tekrar gerisin geriye mezara götüren uzun, çok uzun yıllardır.

Hepiniz inancınız kadar genç, şüpheniz kadar ihtiyar, kendinize olan güveniniz kadar genç, korkunuz kadar ihtiyar, ümidiniz kadar genç, yeissiniz kadar ihtiyarsınız,

Kalbiniz dünyadan, insanlardan ve sonsuzluktan güzellik, sevinç, cesaret, büyüklük ve kuvvet haberleri aldığı müddetçe gençsiniz. Bütün bu hatlar yıkılmış ve kalbinizin tam ortası kötümserlik karları ve taassup buzları ile örtülmüşse, o zaman artık muhakkak ihtiyarlamışsınızdır.»

Halkevleri ve Toplum Kalkınması

Yazan: Anıl CECEN

Atatürk'ün kurmuş olduğu üç kardeş kuruluşun en önemlisi olan Halkevleri bugün Atatürkçülüğün yaşatılması ve halk kitlelerine tanıtılmasında en önemli rolü oynamaktadır. Türk Dil Kurumu ve Türk Tarih Kurumu ile beraber Atatürk devrimlerinin bekçiliğini yapan Halkevleri bir an önce Türk toplumunun kalkınmasını sağlayarak Türk ulusunun çağdaş uygarlık düzeyine ulaşması için çalışmaktadır.

Halkevleri; kuruluşu bakımından ulusal kültürel ve eğitim yuvası olmakla beraber, toplumsal çalışmalarının niteliği bakımından ulusal kalkınma hareketleriyle çok yakından ilgili bulunarak, çalışmalarını ona paralel bir ortamda yürütmektedir. Kültürsüz ve eğitimsiz kalkınma olamayacağından, insanlar eğitim ve kültürle yükselebildiklerinden Halkodaları ve Halkevlerinin halka dönük uğraşlarının önemlilik derecesi kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Halkevleri Atatürk ilkelerinin ışığı altında Türk kültür ve sanatına hizmet eder. Halkevlerinin çalışmalarında ulusal kurtuluşu sağlamış olan Cumhuriyetçilik, ulusal bağımsızlık, çağdaş uygarlık, milliyetçilik, laiklik, halkçılık, devrimcilik vazgeçilmez temel ilkelerdir. Halkevleri, ile aydınları kaynaştırarak yaratıcı bir kültür hareketi uyandırmaya ve geliştirmeye çalışır. Türk yurdunun ve tarihinin derinliğindeki uygarlığı gün ışığına çıkartmak, bu yolda tarihsel ve çağdaş sanat ve kültür değerlerini işleyerek ulusça ortak bir kültür yaratmak, bunları halktan alıp tekrar halka vermek Halkevlerinin ana görevidir. Halkevleri Türk ulusunun yaratacağı yeni uygarlığın demokratik temelini, düşünce özgürlüğü, hoşgörü ve halk sevgisi olduğuna inanarak faaliyetlerini yürütür. Bu amaçlarla hareket eden Halkevlerinin en önemli çalışma konuları; okuma yazma seferberliği ve halk eğitimi hamlesini desteklemek, halkımızın bilgi, kültür, görgü ve iş gücünün yükseltilmesi, bireyler arasında karşılıklı saygı, sevgi ve dayanışma duygularının arttırılması ve toplum kalkınmasının sağlanmasıdır.

Halkevlerinin çalışma anlayışının temeli; bütünüyle halktan gelen ve günlük iş hayatının bunaltıcı atmosferi içinde yorulan insanları dinlendirici bir zevk veren gönüllü hizmet anlayışıdır. Gönüllü hizmet arzusuyla halka elini uzatan Halkevleri, halka dönük çalışmalarıyla toplum kalkınmasına yönelik ve halk için sarfedilen gönüllü hizmetleri Halkevleri kısıtlı maddi

olanaklarına rağmen mümkün olduğu kadar yurt saflına yayabilmek için canla başla çalışmaktadır.

Ekonomik ve sosyal yönlerden toplumun bütününün kalkınabilmesi için bu çalışmalara herkesin katılması gerekmektedir. Toplum kalkınması gelişmekte olan uluslar için çok yararlı bir metoddur. Daha çok küçük sosyal topluluklara çevrik bir metod olan toplum kalkınması, küçük topluluklar vasıtasıyla bütün toplumun kalkınması sonucunu doğurmaktadır.

Toplum kalkınması, kısaca, kalkınma faaliyetlerinde halk ile devlet arasında işbirliğinin sağlanmasıdır. Çok çeşitli kademelerde sağlanan bu işbirliği; yöneticiler ve yönetilenlerin birbirlerine yaklaştırılması, halka götürülen devlet hizmetlerinin daha etkili kılınması, halkın eğitilerek kamu görevlerine yeterli bir şekilde hazırlanması gibi önemli sorunların çözömlenmesini sağlar. Toplum kalkınmasının gerçek hedefleri; küçük topluluklarda üretimi ve verimi arttırmak, halkın girişkenliğini ve çalışkanlığını geliştirmek, toplumun işgücünü değerlendirerek kalkınmaya katkıda bulunabilecek seviyeye getirmektir.

Toplum kalkınması metodunun bu amaçlarını gerçekleştirebilmek için organizasyon ve halk eğitimi olarak iki araç kullanılmaktadır. Organizasyon; eldeki örgütlerin yeniden düzenlenmesi ve yeni örgütlerin kurulması gibi iki şekilde sağlanmaktadır. Toplumun ekonomik ve sosyal gelişmelerini destekleyebilmek için ilk önce organizasyon tamamlanmalıdır. Halkodaları ve Halkevleri halka dönük çalışmalarını yeterince yürütebilmek için ülkenin her tarafında bir çatıaltı bularak örgütlemeye gitmelidir'

Toplumun kalkınmasının ikinci ve en önemli aracı halk eğitimidir. Bu eğitim yetişkin halkı ve halk önderlerini sürekli olarak yetiştirir. Halk eğitimi bütün insanlık ve hayat tecrübelerini kapsar, yetişkinlerin yeni bilgiler, anlayışlar ve değerler kazanmalarına yardım eder. Halk eğitimi gönüllü çalışma felsefesi çerçevesinde her yerde, her zaman ve her koşulda yapılacak eğitim şeklidir. Okul dışındaki vatandaşların çalışma güçlerini arttırmak, yaşayış seviyelerini yükseltmek, ulusal ve bireysel yetenekleri geliştirmek, okul eğitiminin boş bıraktığı alanları doldurmak ve eksiklerini gidermek, ulusal ilerlemeğe yardım etmek üzere geniş ölçüde halk eğitimi çalışmaları gereği gibi yürütebilecek tek kurtuluş maddi olanakları elverdiği takdirde Halkevleri olacaktır.

Kalkınmanın dinamik unsuru insan olduğu için ilerlemiş uygar uluslar insan gücünü geliştirebilmek amacıyla insana yatırım yapmışlardır. Bu yatırımlar uzun vadede beklenen sonuçları çok daha çabuk

gerçekleştirerek toplum kalkınmasında önemli bir ilerleme sağlamıştır. Halkevleri şimdiye dek dokuz çalışma kolu ile yürüttüğü toplumsal faaliyetlerini, insan gücü eğitime Halkevleri yöneltebilmek için gerekirse başka kollarda ekleyerek çalışmalarını yoğunlaştırmalıdır. Toplum kalkınması alanında öncelikle halkın boş zamanlarını yer, zaman koşullarına göre değerlendirme yoluna gitmelidir. Halkın aydınlanmak ve çalışmak için gereksinme duyduğu alanlarda yetiştirici kurslar açarak, konferanslar ve açık oturumlar düzenleyerek, yarışmalar ve festivaller organize ederek, kitap ve dergiler yayınlayarak Halkevleri bir Halk üniversitesi gibi hareket etmeli böylece toplumun kültür ve eğitim seviyesinin yükselmesine büyük katkılarda bulunmalıdır.

Zamanla, Halkevleri yoğun çalışmalarıyla toplum kalkınması faaliyetlerinin tek elden yönetildiği bir halk merkezi haline gelmelidir. Bunun içinde, toplum kalkınması alanında çalışmalar yapan gönüllü kuruluşlar her yönden desteklenmeli, bu gönüllü kuruluşlardan yararlanma yolları elde edebilmek için ortak faaliyet programları hazırlanarak işbirliği sağlanmalıdır. Halka dönük gönüllü hizmetlerin böyle bir işbirliği anlayışı içinde yeniden programlanması ve düzenlenmesi sayesinde toplum kalkınması çalışmalarını daha başarılı hedeflere doğru yöneltmek imkân dahiline girebilecektir.

Halk için, halkla beraber, halka doğru çalışmak anlamına gelen - HALKÇILIK- Atatürkçülüğün en önemli prensiplerinden birisidir. Toplumun kalkınması, halkın kalkınması anlamına geldiğinden, Atatürk'ün çizmiş olduğu yolu takip ederek onun ilkelerinin Işığında çalışan Halkevlerinin en büyük görevi ve tarihsel fonksiyonu Türk toplumunun kalkınmasına yardım ederek, bu yüce ulusu çağdaş uygarlık düzeyine çıkarmak olacaktır.

Atatürk İlkeleri Işığında

D.K.D

Yazan: İsmail ANAPA

(D.K.D Öğretmeni)

D.K.D'nin kuruluşunun 6. yılını kutlamanın bahtiyarlığı içindeyiz. Güzel bir rastlantı sonucu Halkevi çatısı altında faaliyete geçen D.K.D, Halkevlerine de yeni ufuklar açma görevini, şimdilik küçük de olsa, emin, sağlam ve köklü adımlarla başarı ile yürütmektedir.

1932 yılında Atatürk tarafından kurulan Halkevlerinin gerek tüzüğü gerekse eylemleri, tek bir kelimeyle temeli, tümüne ATATÜRKÇÜLÜK dediğimizi Atatürk ilkeleri ile doludur.

6. yılında sadece bir «**Toplum önünde Konuşma Kursu**» olmaktan çıkan D.K.D'nin de temelinde; sevgi, dostluk, hoşgörü, müsbet ilim, mantık insana değer vermek, fikir ve inanç özgürlüğü, bireycilik, çelişir görünse de toplumculuk, tek kelimeyle bütün bunları içeren ATATÜRKÇÜLÜK vardır.

«**Devrimlerin hedefini kavramış olanlar, daima onu korumaya muktedir olacaklardır**», «**Türk ulusu kendi yaşayışını, kendi dirliğini sağlamak için girişilecek her işte, her alanda gereken gücü sağlayabilecek varlıktadır. Davranışların doğruluğuna ve yeterliği ne inandıkça gereken parayı ve gücü bulup inandığı önderleri isteğine ulaştırmasını bilir**». Dün karşı devrimden, bugün ise mali olanaksızlıktan bahseden, Atatürk'ün yukardaki sözleri ile dolu olması gereken Halkevçiler, üzüntü ile belirtmek gerekirse, Halkevlerini 1960 lardan sonra gerçekten Halkın Evi haline sokamamışlardır. Temeldeki ereği «halkı yetiştirmek, onu; bilgili, şuurulu, insan ve yurt sevgisi gibi yüksek duygularla donanış bir kitle haline getirmek» olan Halkevlerinde, bu husustaki ilk adımı D.K.D'nin atması bize kıvanç vermektedir. Çünkü, D.K.D toplumu yukarda saydığımız karakterleri taşıyan yek vücut bir kütle halindedir ve biz D.K.D'de, Atatürk'ün «sınıfsız toplum» ülküsünün küçük fakat gerçek bir örneğini vermekteyiz. Çünkü orada, odacı Mehmet Ağa ile Mühendis Ahmet Bey, üniversite talebesi Ayşe ile ev kadını Hatice Hanım, ortaokul talebesi Ali ile tüccar Hüseyin Bey, işçi Zeynel ile Profesör Kemal Bey, köyden gelen Mustafa ile Müsteşar Faik Bey, vs....

bir arada, yan yanadır ve onların hepsi tek tek D.K.D'nin bir parçası ve tüm olarak da D.K.D'nin ta kendisidir.

D.K.D'nin esası «Toplum Önünde Konuşma Kursu» dur. Fakat D.K.D'yi Halkevlerinde yapılan kurslardan ayıran bir özelliği vardır. Diğer kurslarda halk bir şeyler öğrenip gitmektedir. Halbuki D.K.D Salı ve Perşembe toplantıları ile devam eden, süreklilik karakterinde bir kuruluştur ve bütün D.K.D'liler Halkevleri içinde büyük bir potansiyelin ta kendisidir. Halkevcilikte yeni bir aşama olduğumuz ve geleceğinde iddialı olmamız buradan ileri gelmektedir. Çünkü Halkevleri, insanları kurduğu ve yaşattığı bir kuruluştur. Halkevci; kendini Türk halkına adanmış bir lider ve Atatürk devrimlerinin öncüsüdür.

Bu liderlerin de kendi değerinin bilincine varmış, kendini devamlı geliştiren ve güzel konuşmak, etkili olmak, mantıkî düşünebilmek, yapıcı olmak, insanî ilişkileri düzenli olmak, cesur ve azimli olmak, hoşgörü ile davranabilmek yetenekleri ile donanmış olması gereklidir. D.K.D'nin havası da bunlarla doludur ve her D.K.D' li de bunlarla donanmıştır.

Bu potansiyelin geçmişte Halkevine büyük katkılarda bulunduğu bir gerçektir; içinde bulunduğu Ankara Halkevinin faaliyetinin maddi manevi % 90 ini, D.K.D'nin teşkil etmesi, gerek yönetim kurulunda, gerekse kol faaliyetlerinde D.K.D'lilerin bilfiil çalışması, bizim için övünülecek örneklerdir.

Şimdi temelinde ATATÜRKÇÜLÜĞÜN yattığı D.K.D'nin, Atatürk ilkeleri ışığında incelenmesine geçebiliriz:

CUMHURİYETÇİLİK IŞIĞINDA D.K.D:

Atatürk'ün büyük nutkunun sonundaki gençliğe hitabesinde:

«Ey Türk Gençliği,

Birinci vazifen, Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir» diye başlayan sözleri, Cumhuriyetin sadece bir kavram olarak değil, muhafaza ve müdafaa edilen bir değer olduğunu Türk gencine anlatmak için söylenmiştir.

Her Türk yurttaşında, öncelikle gençlerde KAYITSIZ ŞARTSIZ ULUSUNDUR» ilkesine dayanan Cumhuriyet «EGEMENLİK rejiminin, yurdumuzun gerçeklerine, ulusumuzun ruh ve ülküsüne uyan en iyi rejim olduğu bir şuur halinde yaşamalıdır. Böyle bir şuurda, ancak Cumhuriyetçi bir toplumda doğar ve gelişir. Cumhuriyetçi toplum, fikir özgürlüğüne taraftardır ve Atatürk'teki Cumhuriyet anlayışında; özgürlük, eşitlik ve

sevgi özlemi yatar. D.K.D'nin de temelinde karşı fikre saygı, eşitlik ve öğretileri arasında sevgi vardır. Bu nedenle D.K.D gerçek bir Cumhuriyetçi toplumdur ve Cumhuriyetçilik şuurunun bir kaynağıdır.

Bununla beraber D.K.D'li gözü kapalı bir Cumhuriyetçilik anlayışı içinde de değildir. Bilir ki, Cumhuriyeti tehdit edecek tehlikeler siyasi ve cebri müdahaleler, fert, sınıf, zümre tahakkümleri, teokrasi hevesleridir. Ve yine bilir ki bu sosyal hastalıklar, icra ve yargı mercileri ile karşılanamaz. Sıhhatli bir sosyal ve iktisadi yapı Cumhuriyetin tek teminatıdır. Sıhhatli bir sosyal ve iktisadi yapı için ise kafa değişikliği gereklidir. Kafa değişikliği, ilimi ve aklı tek değer olarak kabul etmektir ve D.K.D'nin elindeki meşale ise ilim ve akıldan başka bir şey değildir.

MİLLİYETÇİLİK IŞIĞINDA D.K.D:

Atatürk Milliyetçiliğinin temelinde yatan unsurlardan birisi ve en önemlilerinden birisi «Ulusal Bağımsızlıktır». Fakat bu ilke tek unsur değildir. Atatürk'ün «**Türk milliyetçiliği: Terakki ve inkişaf yolunda ve uluslararası temas ve ilişkilerde, tüm çağdaş uluslara paralel ve onlarla bir ahenkte yürütmektir**» diyen sesi Atatürk milliyetçiliğinin fanatik bir milliyetçilik olmadığını en güzel kanıtıdır. Bu milliyetçilik, ırkçılığı ve başka ulusları hor görmeyi reddeder. Bağımsızlığımıza saygı gösterdiği oranda tüm uluslara karşı saygılıdır. Bu anlayış, ulusal sınırlar içindeki Türk toplumuna dayanır ve bu toplumun saadeti, huzuru ve yükselmesi için çalışmayı ülkü sayar.

«**Yurdun fikri ve iktisadi gelişmede, yüksek ilerleme sahası olmasına çalışmak, ülkümüzdür**» diyen Atatürk'ün sesi, her Türk'e tutulması gereken yolu gayet açık olarak göstermektedir; **ÇALIŞMAK**.

Küçük olmakla beraber gerçek bir milli toplum olan D.K.D'de, tarihi şahsiyetleri, ulusal kurtuluş savaşını anıp, öğrenerek, gerçek halk dili ile beslenerek milliyetçilik şuru teşekkül etmekte, beslenmekte ve kardeş köy çalışmaları, Halkevi çalışmalarına katılmak gibi, küçük çapta da olsa milli görev yapmakla eylem sahasına aktarılmaktadır.

Milliyetçilik şuurunu D.K.D'de alan ve bunun ilk meyvesini yine D.K.D ve Halkevi çatısı altında veren her D.K.D'li bulunduğu çevre içinde Milliyetçiliğin eylem olduğunu gösteren birer mihrak noktası olmanın en güzel örneklerini vermektedir; örneğin şu cümleler Ankara'ya 10 km, mesafedeki D.K.D'li bir köy öğretmenidir; «**Okulumuz kahveden**

bozma bir yerde tedrisat yapmaktadır. Damımız her taraftan akmakta ve soğuk kış günlerinde yakacak odunumuz yok. Talebelerimin %50 den fazlası tüberküloz başlangıcı? Köyümüz fakir, olanakları yok denecek kadar az, fakat onların çocukları okumaya o kadar hevesli ki “ işte kısaca özetlediği çalışma şartları. Fakat D.K.D'den aldığı feyz ve D.K.D'nin varlığı ona o kadar güç vermektedir ki, yılgınlık bilmeyen bu D.K.D'li köy öğretmeni bütün bu güçlükleri, yoklukları yenme yolunda büyük adımlar atmış ve Ordunun desteğini sağlayarak orada o okumaya has ret köy çocuklarına okuma olanağı sağlamıştır.

HALKÇILIK IŞIĞINDA D.K.D:

Atatürk ilkeleri arasında Halkçılık, temel ve hedef ilkedir. O' nun şu sözleri; **“Sizin menfaatiniz için sıhhatini, ömrünü vakf ve hasreden adam hayattadır ve sizin için çalışacaktır. O sizin için yaşıyor”** bu gerçeğin ifadesidir. Türk halkını sevmek, ona inanmak ve onun için yaşamak Atatürk Halkçılığının temel unsurlarıdır. D.K.D'nin de herkese verdiği bunlardan başka bir şey değildir; Türk ulusunu sevmek ve güvenmek.

Peki, Halkçı bir insan nasıl olmalıdır? Bunu da Atatürk'ün sözleri davranışlarıyla açıklayabiliriz; **«Hayatımın bütün safahatında olduğu gibi, son zamanlarım buhranları ve felâketleri arasında da bir dakika geçmemiştir ki, her türlü huzur ve istirahatimi, her nevi şahsi duygularımı milletin selâmeti ve saadeti namına feda etmekten zevki yap olmayayım»** diyen Atatürk, her zaman halkın arasında, onun yaşamı ile haşır neşir olmuş, sevinç ve kederine ortaklık yapmıştır. Sevgi, güven ve hizmet aşkı ile dolu olan Halkçı insanın, halkın arasına girebilmesi için, sosyal hayata intibak yeteneği olmalı, her bakımdan «sosyal» bir varlık olması gereklidir. Sosyal hayatın bütün yönleri, Salı, Perşembe toplantıları, aylık yemekler, çaylar, piknik ve geziler, kardeş köy ve halkevi çalışmaları, yardımlaşma gibi faaliyetlerle yaşanmakta, kurslarda; güzel ve etkili konuşmak, mantıki düşünmek, insanları sevmek, onlarla dostane ilişkiler kurmak pratik olarak verilmekte, Tenkit yapmamak kuralı sayesinde yapıcı olmak yeteneği kazandırılmakta ve böylece ülküsü Halk olan (HALKÇI İNSAN) yetiştirilmektedir.

Halkevleri prensibine de uyan «Siyaset Yapılmaz» kuralı sayesinde, fikirlerin ayırdığı değil, hislerin birleştirdiği D.K.D'den mezun olan her D.K.D'li, siyasi düşüncesi ne olursa olsun, herkesle iyi ilişki kurmak yeteneğini de kazanmaktadır.

LAİKLIK IŞIĞINDA D.K.D:

Laikliğin kelime mânası, Klişe dışı demektir. Atatürk'ün laiklik anlayışı ise veciz olarak şudur: Mukaddes ve yüksek olan inanç ve vicdanlarımızı çapraşık ve değişken olan ve her türlü menfaat ve ihtirasların tecellisine sahne olan siyasetten ve siyasetle ilgili bütün hususlardan bir an evvel ve kesin olarak kurtarmak ulusun, dünya ve ahiret saadetine emrettiği bir zorunluktur.

Laik Devrim Gökten geldiği söylenen ve gaipten gelen doğmaların reddini, fikir ve inanç özgürlüğünü, akılı, müsbet ilmi insan haysiyetini, yaşa ve yaşat değerlerini temel alan bir devrimdir. Fakat laik bir devletin var olabilmesi için laik bir toplum gereklidir.

Temelinde karşı fikre, inanca saygı olan, değer olarak akıllı ve müsbet ilmi kabul eden, kim olursa olsun, herkesi alkışlayan, takdir eden, onun bir kıymet olduğunu tutumuyla gösteren, mensuplarına yaşama ve yaşatma heyecanı aşılayan D.K.D gerçek mânâda lâik anlayışa sahip insan yetiştiren ilk kuruluştur.

Üç kuraldan biri olan «dinden bahsedilmez ve dini telkin yapılmaz» kuralı sayesinde, lâiklik ilkesinin tek uygulandığı ve aynı zamanda korunduğu tek çatıdır.

DEVİRİMCİLİK IŞIĞINDA D.K.D:

Atatürk'ün devrim anlayışı şudur: «**Türk ulusunu son asırlarda geri bırakmış olan kurumları yıkarak, yerlerine ulusu çağdaş uygarlık seviyesine yükseltecek yeni kurumlar koymaktır.**» Atatürk'teki devrim anlayışı budur. Peki ama Devrimci kimdir ve nasıl bir insandır? Bunun için biz M. Kemâl'den daha yüksek bir örnek bulamayız. Onun eylemleri ve fikirleri, bize ışık tutabilir. Onun, bu devrimci karakterindeki hâkim olan unsurlar nelerdir? Birincisi şudur: «**Biz her türlü araçtan yalnız bir tek şey için faydalanırız: Türk ulusunu, uygar uluslar arasındaki yakıştığı yere çıkarmak**» Onun bir ülküsü vardır ve buna, daha Manastır İdadisinde iken sahip olmuştur. Ve yaşamı boyunca bu ülküden hiçbir fedakârlık yapmamıştır.

Bugünün Kemalist devrimcilerinde tek hedefi Türk ulusu ve Türk vatani olmalıdır ve onun her günkü düşüncesi de ulusum ve yurdum için ne yapabilirim olmalıdır. Fakat sadece bu ülküye sahip olmak yeterli değildir. Çünkü gerek yapılan devrimleri gerekse bu devrimlerde yeni aşamalar yapacak olan Kemalist devrimci, eylemlerinde «Halka rağmen, halk için ilkesine göre hareket eder» Atatürk'ün bütün hayatında olduğu gibi, devrimcilerinde ereğine giden yolu; mihnetler, çileler, yokluklar,

tepkiler, ihanetler ve hatta kan ve gözyaşı ile doludur Bunun için Ata'nın şu sözleri ile her devrimcinin kulağı dolu olmalıdır: **«Önder olacakları, her ne olursa olsun, tutulan yoldan dönmeleri, yurttan barınabilecekleri son noktada, son nefeslerini verinceye değin, amaç uğrunda fedakârlığı sürdürebileceklerine işin başında karar vermeleri gerekir. Yüreklerinde bu gücü duymayanların ise girişmemeleri çok daha iyi olur. Çünkü böyle durumlarda hem kendilerini hem de ulusu aldatmış olurlar»** Bütün bunlardan anlaşılacağı gibi devrimcinin lisanında ümitsizlik, yılgınlık, yenilgi, korku, yorulmak gibi kelimeler yoktur.

Atatürk'te devrimleri uygularken «Halka rağmen, halk için ilkesi ile hareket eder. Halifeliği kaldırırken, Cumhuriyeti ilan ederken, eski harfleri kaldırıp Türk alfabesini korken, Tekkeleri, Medreseleri, bir hamlede kaldırıp yerine müspet ilmi ve üniversiteleri esas kılarken, kıyafet, ulusal tarih arı dil, şeriat yerine Anayasa, medeni kanunu kabul ederken halka danışmamış, onun fikrini almamıştır. Fakat Onun şu sözleri bu davranışın cevabıdır; **«Hakiki devrimciler onlardık ki, sevk etmek istedikleri insanların ruhlarındaki hakiki temayülleri hissederler.»** Yani her devrimci, halk ile bağdaşmasını, onun yaşamı ile haşır neşir olmasını bilmelidir. Mustafa Kemâl, 1919 kadar savaştığı bütün cephelerde halk çocuğu olan Mehmetçikle, 1919'dan sonra ise Anadolu halkı ile yan yana iççice beraberdir. Bütün bunlardan anlaşıldığı gibi, insan doğuştan devrimci doğmaz, fakat devrimci, kendini yaratabilir. Bunun için de insanın kendi değerinin bilincine ermesi gereklidir ve D.K.D'nin de temeli bundan başka bir şey değildir. Bütün D.K.D öğretileri, her insanda saklı olan değerın ortaya çıkarılmasını amaç edinmiştir D.K.D'de yaratılan ortam, bu değerın ortaya çıkmasında en büyük etkindir; Derslerde yapılan pratikler ve yaratılan dost ortamlarla, insandaki bu değerın çıkmasını engelleyen, komplekslerini sıkılganlık, çekingenlik, kendine güvensizlik, medeni cesaretsizlik gibi nedenlerin giderilmesi sağlanır. Ayrıca ona, halka ilişkilerinde etkili kılacak, dostane ilişkiler kurabilmesini sağlayacak kolaylıklar kazandırılır.

Böylece D.K.D: her insanda bulunan değerın ortaya çıkarılmasını sağlayarak devrimcilik ruhunu tutuşturan bir kıvılcım vazifesi gören kuruluşların başında bulunmaktadır.

D.K.D bir bayraktır. Bu bayrak ATATÜRKÇÜLÜK'tür. Ve her D.K.D'li de birer bayraktır. Bugünde yarında her zorluğa karşı Atatürk ilkelerinin bayraktarlığını yapmaktan gurur ve şeref duyacağız.

D.K.D

ve

Türk Toplumu

Yazan: Anıl CECEN
(D.K.D Öğretmeni)

Türk toplumu yüzyıllar önceki hayatından zamanımıza kadar geçirmiş olduğu çeşitli devreler sonucunda kendi bünyesi içinde birçok değişikliklerle karşılaşmıştır. Bugün artık gelişmiş ve oturmuş bir düzene kavuşmak çabası içinde bulunan bu toplum kendi öz yapısına eğilemediği için kalkınma uğraşlarında başarılı olamamaktadır. Cumhuriyet rejiminin kurulmasından sonra topluma dönük faaliyetlerin ve toplumsal çalışmaların gözle görülebilecek derecede artması bugünkü kuşağa ilerisi için ümit vermektedir.

Türk toplumu bugün zıt çıkarlara sahip olan çeşitli sosyal sınıflardan oluştuğu için halen bölünmüş bir durumdadır. Yoksulundan-varlıklısına, aydınından-cahiline işçisinden-patronuna, amirinden memuruna kadar bir bölünme içinde bocalayan, bir türlü kendine gelemeyen bu toplumun alt temelleri çatırdamaya başlamadan önce belirli ortak kavramlar ve ulusal çıkarlar üzerinde kesin bir anlaşma sağlayarak birlik ve beraberlik ruhunu geliştirmek gerekmektedir. Toplumlari ulusal güçlerini milletlerarası alanda duyurabilmeleri birlik ve beraberlik ruhu içinde, sosyal nitelik taşıyan kollektif çalışma sistemlerinin benimsenmesine bağlıdır.

Genellikle Türkler yapıları bakımından çok kuvvetli ve atılgan olmalarına rağmen sosyal yönleri zayıf olduğundan toplum içinde çekingendirler. Onların içinde bulundukları bu çekingenlik kendi içlerine kapanık, sönük bir hayat sürmelerine sebep olmaktadır. Her Türk kendi kendine özgü, apayrı bir dünyada yaşadığından başkalarıyla paylaşabileceği ortak bir dünya yaratamamaktadır. Türkiye'nin, boşanma oranının en yüksek olduğu ülkelerden biri olması bu gerçeği açıkça doğrulamaktadır. Türklerin sosyal hayatı böylece sönük kaldığından Türkler kendilerini başka alanlara yöneltmişlerdir. Tarihte asker bir ulus olarak kabul edilen Türkler devamlı olarak orduya dayanan devletler

kurarak kendilerini askerliğe vermişler, sosyal hayatlarına diğer ülkeler kadar eğilmemişlerdir. Kaynağı Türk olan güreş, okçuluk, binicilik, cirit vs. gibi sporların hepsinin bireysel bir yapıda olması Türklerin bu anti-sosyal karakterinin en güzel örnekleridir.

Türk toplumu artık büyük Atatürk'ün devrimlerine sınıksız olarak uygarlık dünyasına bütün pencerelerini açmalıdır. Kadını artık dört duvar arasından çekip alarak toplumun içine katmanın zamanı çoktan gelip geçmiştir. Dinsel ve töresel baskılar al tında devamlı olarak eve kapanan kadının, ekonomik ve sosyal bakımlardan erkeğe uyruk bir hayat yaşamağa zorunlu kılınması Türk toplumunda sosyal hayatın gelişmesini engelleyen en önemli sebep olmuştur. Nüfusun yarısını meydana getiren kadınların sosyal hayattan uzak tutulması toplumun tüm işgücünün yarısından yararlanamama durumunu ortaya çıkarmıştır. D.K.D kadını ve erkekli sosyal toplantılarıyla ve halka dönük kolektif çalışmalarıyla Türk toplumunun sosyal hayatına çok önemli bir aktivite getirerek birlik ve beraberlik ruhu içinde insanların her çeşit maddi özelliklerinden ayrılarak ortak bir dünya içinde çalışabilmeleri olağanı yaratmıştır. İnsancıl duyguların egemen olduğu bir sosyal ortam içinde halka dönük çalışmalar yapan D.K.D «halk için, halkla beraber, halka doğru ilkesini benimseyerek Atatürkçülüğün en önemli esaslarından birisi olan halkçılığı yaymağa çalışmaktadır.

Türk toplumunun sosyal bunalımlar geçirmesinin en önemli nedenlerinden biriside Türk eğitim sisteminin heterojen bir yapıya sahip olması ve tamamen teorik bir seviyede kalmasıdır. Teorik dersleri ezbere öğrenen Türk gençleri pratik eğitimden geçme dikleri için bu öğrendiklerini ileride çalışma alanlarında uygulama olanakları bulamamaktadırlar. Öğrenimini bitiren her genç sosyal ortam içinde kendisini yapayalnız hissetmektedir. Sosyal ilişkiler insanları sosyal ortam toplum önünde söz söyleme, insanlarla iyi geçinebilmek, dost ve arkadaş kazanabilmek, insanlarla beraber çalışabilmek vs. gibi sosyo-pratik konulardaki eğitim eksikliğini D.K.D'nin topluma dönük çalışmaları gidermektedir. D.K.D dış görünüşte sosyal bir kuruluş olmasına rağmen, özü bakımından pratik bir eğitim yuvasıdır. Toplum önünde söz söyleme ve dost kazanma sanatı kursları halka tamamen pratik olanaklar yaratarak, ileride çalışma hayatında başarılı olabilmenin yollarını zorlamadan öğretmektedir. Gönüllü hizmet ve eğitimi esas olarak ele alan D.K.D bu pratik eğitim yollarıyla herkesi kendi kapalı iç dün yasından çekip çıkararak topluma dönük bir duruma getirmekte ve her insanın içinde gizli kalan cevherlerin değerlendirilip ortaya çıkarılabilmesi için elverişli bir ortam yaratmaktadır.

Türk toplumunun bir an önce kalkınabilmesi toplum kalkınması yönteminin benimsenerek uygulamaya konulmasına bağlıdır. Halkın küçük gruplar şeklinde bir çatı altında toplanarak kollektif çalışmalar yapabilmesini sağlamak Atatürk'ün çizmiş olduğu yoldan Atatürkçülüğün ışığı altında giden Halkevlerinin en önde gelen görevidir. Bunu en iyi başarabilen Halkevi kolu, kuruluşu veya kursu, altı senelik başarılı ve yararlı geçmişiyle D.K.D'dir. Halkı pratik yönlerden eğiterek öğrendiklerini uygulama alanına aktarabilme yeteneğinin kazandırılması, medeni cesaretin halka aşılanarak, Türklerin geleneksel çekingenliğinin ve toplum korku sunun yenilmesi, toplum önünde söz söylemenin ve dinlemenin inceliklerinin öğretilerek insanların daha kolay anlaşabilmeleri ve birleşebilmelerinin sağlanması, halkın yeni girişim ve atılımlarda bulunabilmesi için elverişli koşulların hazırlanması, düşünme sanatının gerekli prensiplerinin öğretilerek halkın toplumsal bilinçlenme yolunda objektif düşünme alışkanlığı kazanmasının gerçekleştirilmesi vs. gibi çok çeşitli sosyal prensip ve yöntemlerin halka kazandırılması olanaklarını yaratan D.K.D Türk toplumunun içinde bulunduğu sosyal bunalıma sebep olan boşluğu ileride dol durabilecek kuruluşların en başında gelmektedir. Halkı her zaman ve her yerde sosyal çevre koşullarına göre eğiterek insana yatırım yapan D.K.D aynı zamanda bir çatı altında her çeşit sınıf ve düşünceden insanları sadece halk olarak bir araya getirerek onlara birlik ve beraberlik ruhu içinde kollektif çalışma azmini aşılayarak toplum kalkınması için gerekli olan koşullardan ikisini en iyi şekilde gerçekleştirmektedir. Maddi olanaklar elverdiği takdirde, Halkevleri seviyesindeki organizasyonunu yurt çapında genişletecek olan D.K.D'nin sosyal çalışmalarıyla elde edeceği başarılı sonuçlar Türk toplumunun bir an önce kalkınarak çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmasında en büyük desteği sağlayarak Türk halkının yüzünü güldürecektir.

Dost Kazanma Sanatı

NÜVİT OSMAY

D.K.D Kurucusu

Gothe, «Kardeşlerimi Allah yarattı, fakat dostlarımı ben buldum demiş. Sosyal hayat ancak dostlarla yaşanılırsa, yaşamağa değer. Sabah gazetemizi getiren çocuk, sütçü, bakkal, kasap, çalıştığımız yerdeki kapıcı, daktilo, şube müdürü, daire başkanı hatta genel müdürle bile insan dost olabilir. Dostların güler yüzlü, toleranslı ve sizi adam yerine sayan çevresinde yaşamak insanı mutlu yapar, hem de iş veriminizi arttırır. Bunun için de kendimizi düşünmemek, kendi dar benliğimizin içinden çıkıp da etrafımızdakilerinin dünyasında yaşamak yeterlidir.

Dost kazanmak için Carnegie'nin kuralları:

Birinci kural: Başkaları ile samimi olarak ilgileniniz. Bunun da en basiti selâm vermektir. Selâm vermek, seninle ilgileniyorum, seni görmekten sevinç duyuyorum demektir.

İkinci kural: Gülümseyin. Çinliler; «Gülümsemesini bilmeyen insan dükkân açmamalıdır» derler. Şair diyor ki, gülümseme bütün dillerin üstünde bir anlaşma vasıtasıdır. Kalpten gelen, insan sevgi-sinin, nezaketin sonucu olan gülümseme sizi başka insanların dünyasına sokabilecek yegâne anahtardır.

Üçüncü kural: Bir insan için bütün dillerde en güzel kelime kendi ismidir. Başkalarına isimle hitap ederek çar çabucak dost kazanabilirsiniz.

Dördüncü kural: İyi bir dinleyici olun ve karşınızdakini kendinden bahsetmeğe teşvik edin. Her insanın kalbine giden yol onun alakalarından geçer. İyi dinleyici olmak demek, karşınızdaki ile birlikte düşünmek, onu anlamağa çalışmak ve onun içini boşaltmasına yardım etmek demektir.

Beşinci kural: Karşınızdakini ilgilendiren konulardan söz açın. Disraeli «Bir adama kendisinden ve alakalarından bahsedin sizi saatlerce dinler» der.

Altıncı kural: Karşınızdakine önem verin ve bunda samimi olun. Çünkü insanın kendisine önem verilmesi en büyük ihtiyacıdır. William James «insan tabiatının esas prensibi takdir edilmek arzu sudur» der. Başkalarına önem vermekle onların emek, ümit, çaba ve heyecanlarını kamçılımış, verimlerini artırmış oluruz. Böylece karşılıklı sempati ve dostluk doğmuş olur. Kendimize yapılmasını istediğimiz şeyleri bizde başkalarına yapmaya çalışmalıyız.

TOLERANS

Yazan: Nüvit OSMAY

De Monmarson; «Sosyal hayatta en faydalı fazilet toleranstır» der. Meşhur Amerikan yazar ve tarihçisi Hendrik William Van Loon insanlığın kurtuluşunun ancak toleransla kabil olduğunu ve gerek şahsen ve gerek cemiyet halinde huzur içinde yaşamak istiyorsak, tolerans sahibi olmamız gerektiğini söyler.

İş hayatı da sosyal hayatın bir parçası olduğu için tolerans sahibi olmayan bir âminin bu sahada muvaffak olmasına imkân yok tur. Esaslı bir tahlile tabi tutarsak görünür ki, çektiğimiz bütün güçlükler söz sahibi olan kimselerin bilgisizliklerinden, tecrübesizliklerinden ziyade toleranssızlıklarındandır.

Gandhi'nin şu sözleri ne kadar düşündürücüdür: Toleranssızlık kendimize ve davamıza güvenemediğimizin bir işaretidir.

Bu güzel sözlerden sonra eskiden tesamuh, müsamaha, hatta hamuliyet ve şimdi de hoşgörü diye ifade edilen toleransın nereden geldiğini ve tarifini inceleyelim. Encyclopedia Britannica şöyle der:

Tolerans, lâtince tolerace'den gelir, müsamaha etmek, tahammül etmek manasına».

«Başka insanların hareket ve hükümlerinde serbest olmalarına müsaade edilmesi, cemiyetin gidiş ve görüşlerine aykırı olan fikirlere karşı sabırla ve peşin hükümsüz tahammül ve müsamaha gösterilmesi».

İngiliz doktorlarından Prof. Makintosh bu tarifi şu şekilde açıklar:

Tolerans yapılan her şeyin kolayca kabul ve tasvip edilmesi değildir. Bununla, başkalarının görüşlerini anlama kabiliyetini. Acı hiçbir his beslemeden ve anlayışlı bir şekilde tartışmak arzusunu söylemek ister.

Çünkü tolerans kayıtsızlık ve adam sendecilik değildir, uzun bir nefis tekamülüne ihtiyaç gösteren bir haslettir.

Toleransın tarihi insan oğlunun düşünmek hak uğrundaki mücadelelerin tarihidir ve Orta Çağlar boyunca kurulan engizisyonlar dini taassubun yani toleranssızlığın en derin ve en acı örneklerini vermişlerdir.

Hüküm giymiş bir suçlu asılmak üzere idam yerine götürülmektedir. Tam Ali'nin önünden geçerken, durur ve büyük bir hiddetle yüzüne

tükürür. Halifenin yanındakiler ne yapacaklarını şaşırırlar, fakat o onlara şu emri verir: Bu adamı derhal serbest bırakın, bizden sonra geleceklerin onun suçunu unuturlar da benim yüzüme tükürdüğünden, dolayı asıldığımı zannederler.

Konya'da Mevlana'nın türbesini ziyaret edenlere çok defa çıkarken sağ tarafta farsça yazılı ve «baza baza» diye başlayan o meşhur levha gösterilmez. Avrupa'da İncil'deki bir noktalı virgülü değiştirmeğe cüret edenlerin yakıldığı bir devrede Mevlânâ şöyle diyordu.

«Gelsin varlık nâmina ne varsa gelsin,

Kafiri, putperesti, mecusisi gelsin,

Yoktur dergâhımızda nevmidi

Tövbese bin kere bozan da gelsin.»

Milyarder Rockefeller (İhtiyar Rockefellerin oğlu) Cihan Harbinden sonra Paris'teki tarihi Versaille sarayının tamir ve restorasyonu için 20 milyon dolar gibi büyük bir yardımda bulunmuştu. Sarayın tamir işlerinden büyük bir kısmının bittiği bir sırada Rockefeller Paris'e gelmiş ve kimseye haber vermeden derhal Versaille Sarayını görmeği gitmiştir. Saat dördü beş geçiyordu, kapıcı dörtten sonra ziyaretçi kabul edilemeyeceğini söyleyerek Amerikalıyı içeri almadı.

Rockefeller de hiç ses çıkarmadan otele döndü. İlgililer hadiseyi duyunca, otele koşular ve kapıcının kendisini tanımadığı için özür dilediler, sonra da «fakat neden kendinizi tanıtmadınız?» diye sordular.

Rockefellerin cevabı şu oldu: «Bunu benden nasıl beklerdiniz?» Şimdi kısaca bir de toleranssızlığın, taassubun çeşitlerini inceleyelim.

Taassup dört nevidir:

1. Cehaletten doğan taassub,
2. Menfaatten doğan taassub,
3. Alışkanlıktan doğan taassub,
4. Korkudan doğan taassub.

Bütün tarihi, inceleyin, cemiyetimizde tolerans, müsamaha nedir bilmeyen âmirleri, insanları tetkik edin, göreceksiniz ki onlar ya cahildir ya başka fikir sahiplerine müsamaha ile muamele etmek menfaatlerine aykırıdır yahut da şuur üstü veya altı bir korkunun tesiri altındadırlar. Hatta toleranssızlıklarının şiddeti de bu korkunun derecesine tâbidir.

Dünyanın yerinde durduğunu iddia eden papazlara döndüğünü söylemekten çekinmeyen Galile, hem cehaletin, hem de korkunun sebep olduğu bir taassub yüzünden zindana atılmış ve öldürülmüştür.

Hatta bunun içinde papaz zümresinin menfaatlerinden doğan bir taassup bile vardı, nitekim ki reformasyon bu korkularından onları haklı olduklarını ispat etti, eski menfaatçi papaz zümresi ortadan kalkmak zorunda kaldı.

Gerek kendimizde ve gerekse başkalarında toleransa mâni sebepleri ararken bir parça derinliğe giderek bu dört çeşit taassubun izlerini bulmağa çalışmalıyız.

Toleransın gıdası ilahi şüphe dir. Acaba karşımızdaki adamın da söylediklerinde haklı olduğu bir taraf yok mudur, şeklindeki ve Fikret'in de «Şüphe bir nura doğru koşmaktadır.» diye ifade ettiği şüphe.

Toleransın dershanesi kütüphanelerdir, hocası da tarih, dolayısıyla insan oğlunun asırlar boyunca başından geçen tecrübelerdir. O insanoğlu ki daima zorla mektebe gitmiş ve daima da yeni bir şey öğrenmeği reddetmiştir. Buna rağmen tarih gösteriyor ki o bir şeyler öğrenmiştir ve az da olsa her gün yeni bir şeyler öğrenmektedir.

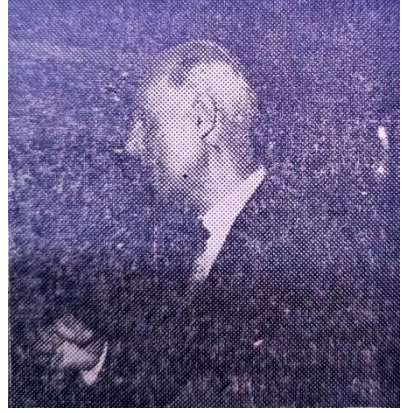
Voltaire'nin meşhur «Söylediğini sözlerin hiçbirini kabul etmiyorum, fakat sizin bunları serbestçe söyleyebilmeniz için canımı veririm.» sözü tolerans ve hürriyet için söylenmiş ebedi vecizelerden biridir.

(200. Perşembe gecesinden görünüş)

D.K.D'nin Kurucusu Nüvit Osmay'la Röportaj

Hazırlayan:Dengin KOCATÜRK
(D.K.D Öğretmeni)

1. Kısa bir biyografinizi yapar mısınız?

İnsan yaşlanıpda bu gibi sorularla karşılaşınca bir işe girmek üzere hal tercümesini yazar gibi düşünemez. Doğum tarihi çok uzaklarda kalmış, okullar birer amı, hatta efsane olmuştur. Ama mademki istiyorsunuz, söyleyeyim, bir işe yarayacağımı sanmamama rağmen.

1910 da İstanbul da doğdum, orada belirli öğrenimlerden geçtikten sonra Almanya da Makine Mühendisliği tahsil ettim ve daha sonrada Kaynak Mühendisliği İhtisası yaptım 1932'den 1969 Martina kadar Demiryollarında kaynak mühendisi, atelye müdür yardımcısı, baş mühendis, Fabrikalar Dairesi başkan yardımcısı, Genel Sekreter, Personel Dairesi Başkanı, Araştırma Kurulu Başkanı, Yönetim Kurulu üyesi makamlarında bulundum ve sonunda Genel Müdürlük müşavirliğinden isteğimle

emekliye ayrıldım. Bunlar işin resmi tarafı.

Meslek hayatımda kıvanç duyduğum noktalar, Türkiye'ye yüzlerce kaynakçı ve kaynakçı ustası yetiştirmiş, çırak sanat okulunda ders vermiş, birkaç teknik kitap, birkaç da tercüme eser yazmış olmalıdır. En sevdiğim yazar Hendrik van Loon ve çevirdiğim eserleri de İnsanlığın Kurtuluşu ve İnsanlığın Vatanıdır. Bir görev ile Amerika da bulunduğum 1947 1949 da Dale Carnegie ile tanışmam D.K.D Kurslarının doğmasına sebep olmuştur. Amerikan Yüksek Sevk ve İdare kurslarında bulunmuş ve Amirin Kitabı adlı bir eseri Türkçeye çevirmişimdir. Muhtelif sevk ve idare, insani ilişkiler seminerlerinde hâlâ ders vermekteyim. Son eserim Makine Mühendisleri Odası tarafından bastırılmış ve yayınlanmış olan «İnsan ve Mühendistir.»

2. D.K.D gibi bir kuruluşu neden ihtiyaç gördünüz?

Aslına bakarsanız bu tamamıyla bir tesadüften doğmuştur. Amerikada Dale Car negie ile tanışmam ve onun daveti üzerine kurslarına devam ederek öğretmen diploması almam, başlangıçta İngiliz cemi ilerletmek amacını taşıyordu. Nitekim ki bu kursları Türkiye'de açmak üzere 1950'den 1957 ye kadar gösterdiğim bütün çabalar hiçbir sonuç vermedi. 1957 de Mühendisler Birliği çatısı altında verdiğim dört kurs bana bazı gerçekler öğretti;

1-Toplum önünde konuşmak kursları bizde bilinmeyen, anlaşılmamış olduğu içinde takdir edilmeyen bir eğitim sistemidir.

2-Ona bir parça zaman ve arzu bağlayanlar yalnız iyi konuşmayı öğrenmekle kalmıyorlar, aynı zamanda yeni bir benlik, güven cesaret ve yaşama zevki, hatta yeni bir kişilik kazanıyorlar.

Bundan sonraki hikâyeyi biliyorsunuz. Eski öğrencilerim arasından genç bir hukuk talebesi 1964 de Halk Evlerinin yeniden açılışında bu kursları Halk Evleri çatısı altında yeniden açılması için beni ikna etti, o günden bugüne kadar bu kurslar Halk Evinden ayrılmaz bir parça, onun en çok

meyve veren dallarından biri oldu.

3. D.K.D'nin Türk toplumundaki önemi nedir?

Biliyorsunuz ki ben daima ufak hedeflerden işe başlamayı ve büyük iddialardan, büyük konuşmalardan kaçınmayı öğretmeye çalışmış bir adamım. Aslında ne psikolog ne sosyolog, hatta ne de öğretmenim. Fakat her şeye rağmen bir öğrenci olarak bazı şeyler öğrenmeye ve bilhassa düşünmeğe çalışmış bir adamım. Bu bakımdan sorunuza büyük bir tevazu içinde şöyle cevap vermek istiyorum:

D.K.D bir toplum önünde konuşma yani düşünme, konuşma, dinleme kursu olarak topluma ne vermiştir. İşe bundan başlayalım:

Türkiye'de bilhassa Cumhuriyet'ten sonra dünyada tanınmış birçok bilim adamları, sanatçılar, her türlü meslek sahipleri yetişmiştir, fakat bir hatip olarak, konuşması memleketin ufuklarını aşara her tarafta ad yapmış kaç kişi tanılıyorsunuz? Bu bizim iyi konuşma sanatını, metotlarını daha küçük yaştan öğrenmemiz, bunlar üzerinde durmamız, onları bir alışkanlık yapmamız gerek-

tiğini göstermez mi? Bu nasıl olur? Metotla, anlayışla, pratik egzersizlerle, iyi konuşanları dinlemek, düşünmek ve iyi yazıları okumakla olur. İşte D.K.D de bunu yapmıyor mu?

4. D.K.D'nin felsefesini kısaca özetler misiniz?

Bu soru da iddialı görün yor, aslında çok basittir. D.K.D'nin felsefesi kendi kendine, adeta doğal bir süreçle meydana gelmiştir.

Konuşmağa, dinlemeğe ve düşünmeğe başlayan kursiyerler, toplum önünde konuşmak korkusunun verdiği heyecan ile yanlarında oturan ve birkaç dakika sonra aynı ameliyatı geçirmeğe hazırlanan sıra arkadaşlarına karşı bir yakınlık, bir dostluk, bir anlayış duymağa başlamışlar ve bir kere konuşup 30 kere dinlerken de ister istemez toleranslı düşünmeğe mecbur olmuş ve hakikatin tekelinin yalnız kendilerinde olmadığını anlamağa başlamışlardır.

Bütün bunlardan zamanla ve adeta kendi kendine şu esaslar ortaya çıkmıştır, çünkü onu doğuracak ortam hazırlanmıştır;

1.Yaşa ve yaşat öğretisi. Bu, insanın hem kendisini düşünerek (gerekirse affederek) yaşamaktan zevk alması, hem de yanındakilere

değer vererek onları sevmesi, yaşatması demektir.

2.İyimser bir görüş tarzı. Konfüçyüs'ün «Karanlığa küfredeceğine bir mum yak!» öğretisi, insanların lüzumsuz şeylere üzülmemesini, çevresine hor gözle bakmamasını ve herkesin kendi kapısını süpürmekle bütün şehrin temiz olacağını öğretir ki, bu D.K.D'nin temel prensiplerindendir.

3.Tolerans, hoş görü: Herkesin kendine göre hakikati bulmak için çaba göstereceğini kabul etmek. Bu herkesin her fikrini benimsemek, derhal o fikrin arkasından gitmek değildir. Yaşlı bir insanın, bir gençten, evli bir bayanın, genç bir kızdan, okumuş bir insanın daha az okumuş birinden başka düşünebileceğini, fakat bu düşüncelerin yerine göre her ikisinin de aynı derecede haklı ve doğru olabileceğini teslim etmek ve buna göre hareketlerimizde insanlara karşı daha müsamahalı davranmak demektir.

4.Hedef tayini ve hayat ta mesut olmak. Bazı öğretileri basit birkaç kelime ile ifade etmek kolay değildir, fakat bence şu üç ufak cümle D.K.D'nin ana felsefelerinden birini daha ifade eder: Bir şey yap. Bir şey sev ve bir şey bekle. Sırf güzel konuşmak, iyi fikirleri

sıralamak ve güler yüzle bunları topluma vermenin aslında yalnız başına bir anlamı yoktur ve böylece D.K.D basit bir kurstan başka bir şey olamazdı. Esas iş eylemde, düşüncelerin fiiliyata çevrilebilmesindedir. Bu da realist hedeflerin belirlenmesinde, daima daha kolaydan daha zora giderek bir şey başarmak zevkini tatmaktadır. Odasını, çekmece-sini, masasını düzenlemesini öğrenemeyen bir kimsenin kafasını mantıki he deflere göre düzenlemeyen bir kimsenin hayatını düzenlemesine çok az imkân vardır.

5. D.K.D Türk toplumunda yerini alabilmiş midir?

Gelecekteki yeri ne olmalıdır? D.K.D Düşünme Konuşma Dinleme Kursu olarak başlamıştır ve devam etmektedir. İhtiyaç ondan bir «Dost Kazanma Derneği» yapmış ve salı ve perşembe toplantılarını ortaya çıkarmıştır.

Yalnız insanlar, orada dostlar kazanmışlar, üzüntülerini yenmişler ve başka üzüntüsü ve dosta ihtiyacı olanlara yardımcı olmuşlardır, bu da «Duygulu Kalplerin Durağı» ile ifade edilmiştir. Şu halde D.K.D'nin üç ayrı fonksiyonu vardır ve daha küçükten sevgi öğreti ve eğitimi ile büyümemiş birçok insanların D.K.D'ye dört elle sarılmasının sebebi budur. Hayat, insanların

birbirlerini sevdikleri yerlerde yaşanılabilir ve çekilebilir. Hizipler, kin ve nefret telkin eden öğretiler ne olursa olsun, isterse en yüksek ahlâk kurallarının gölgesinde gizlensin, insanları birbirlerinden ayırmağa, birbirlerinden kin ve nefretle bahsetmelerine vesile oluyorsa, medeni bir toplum için tehlikelidir. Sevgi olmayan yerde işbirliği olmaz. Türkiye'de D.K.D'nin bu insani öğretisi ne çok ihtiyacımız vardır, centilmenlik, işbirliği, daha kabiliyetli insanları takdir manasına gelen spor'un bile bazan ne hale getirildiği futbol sahalarında, gazetelerde görülmektedir. Bu nokta hepimizi düşün dürmeli ve D.K.D'nin toleransı ve sevgi öğretisinin, derinliğine kıymetini anlamağa çalışmalıyız.

6. D.K.D ve D.K.D'lilerden bekledikleriniz.

D.K.D'den beklediğim yurt çapma, biraz önce işaret ettiğim şekilde, yayılmasıdır. D.K.D'lilerden beklediğim ise, siyaset, din ve tenkitle ilgili konulardan konuşmamak olan ana ilkedden hiç bir surette fedakârlılık etmemek ve D.K.D'ye öğretmen olarak, konferansçı olarak, her hangi başka bir şekilde yönetici olarak hizmet etmek ve bununla iftihar etmektir. Memleketin D.K.D'lilere ihtiyacı vardır ve bu ihtiyaç gün geçtikçe artmaktadır. Hepinize başarılar dilerim.

Düşünme- Konuşma Dinleme Sanatları

Yazan:
Anıl ÇEÇEN
(D.K.D. Öğretmeni)

1. Düşünme Sanatı

İnsanları diğer canlılardan ayıran en önemli özellik düşünme yeteneğidir. İnsanların zihinlerini çalıştırmasına algıları arasında bir bağ kurmasına, algıladıkları arasında bir seçim yaparak sonuca varmasına düşünme denmektedir. İnsan karakterinin, yapısı, çevre koşulları, algılanan dış etkilerin farklılığı her insanın düşüncesinin aynı yönlerde gelişmesine sebep olurlar.

İnsanın düşünmeğe başlayabilmesi için zihni harekete geçirebilecek bir dış veya iş uyarımının gerçekleşmesi gerekir. Düşünme faaliyetleri izlenimler ve uyanımlara karşı bir tepki olarak doğar, gelişir ve bir sonuca varırlar. Düşüncenin bu gelişimi her insanda bilinçsiz olarak vardır. Düşünme sanatında ilerleyebilenler düşüncenin bu doğal gelişimi üzerinde bilinç sahibi olanlardır.

İnsanın gerçek çalışması düşündürmektir. İnsanlar bu gerçek çalışmadan kaçmak için ellerinden gelen her çeşit özürü ileri sürerler Düşüncenin önemini biraz olsun anlayarak bu konuda çaba sarfedenler kolaylıkla diğerlerini geride bıraktıklarını göreceklerdir. Çünkü insanların yüzde doksanı düşünmeden bir hayat sürmektedir Büyük adam olabilmenin, insanlar arasında sıvılabılmenin ilk ve en önemli unsuru düşünme sanatını öğrenmektir.

Genellikle zorda ve sıkışık durumda kalan insanlar kurtulmak için düşünürler. Fakat normal günlük hayatın rahatlığı içinde giderek konformist olan insanlar yiyecek, giyecek ve yatacak yer buldular mı her zaman düşünmekten kaçınırlar. En çok düşünenler en güç durumda kalanlar ve geçim sıkıntısı çekenlerdir. Hayatını istediği gibi kazanarak hiçbir şeye, gereksinme duymayan insanların aklına herhangi bir konuda düşünmek gelmez. Bir şeyi yapmak, başarmak kolaydır ama onu düşünmek güçtür. Yapılan bir şey önceden kararlaştırıldığı için otomatikman bedeni ve zihni çalışmalarla başarılabılır, fakat o karara

varabilmek için insan düşünerek yoktan bir şey yaratmak bir sonuca ulaşmak zorundadır. Dehanın yüzde doksan dokuzu düşünme ve çalışmadır. Düşünmeden yapılan çalışma bir robotun faaliyetinden farksızdır. Bir işi başarmak ve sonuca gitmek isteyen her insan çalışmaya başlamadan önce düşünmeye başlamalıdır.

Uygarlığın ilerlemesi ve bugünkü insanüstü bir seviyeye gelmesi ancak düşünen insanlar sayesinde gerçekleşmiştir. İnsanoğlu düşünerek gereksinme duyduğu her şeyi keşfetmiş, bulduklarının üzerinde çalışarak daha ilerilere doğru gitmeyi başarmış, kendinden çok daha güçlü olan doğayı ve diğer canlıları kesinlikle egemenliği altına almıştır.

Düşünme sanatında ilerleyebilmenin ilk koşulu her alanda olduğu gibi istemek ve arzu etmektir. Bütün fikirler başarılı bir düşünme işleminden sonra ortaya çıkar ve gelişir. Düşünmek isteme yenler hiçbir zaman yeni fikir bulamadıkları için boş bir kafa ile daima başkalarının etkisinde kalırlar ve kendi benliklerini dönemediklerinden kişiliklerini, geliştirebilecek kadar kendilerini tanıyamazlar. Kalemleriyle düşünen yazarlar ve fırçalarıyla düşünen ressamlar yeni fikirleri yavaş yavaş zorlanmadan bulurlar. Başarılı konuşmacılar ise kürsü başında toplum önünde söz söylerken düşünürler. Kendi dalında söz sahibi olan her insan çalışma anında ve öncesinde düşünerek kendisini devamlı olarak çevre koşullarına göre yeniler ve ilerisi için hazırlar.

Düşünmenin bir diğer önemli unsuru ise uzun bir zaman sabırla, devamlı olarak düşünmeğe çalışmaktır. Uzun zaman hiç durmadan arayan insan, bir gün hiç aramadan istediğini bulabilir, çünkü gereken koşullar önceki çalışmalarla hazırlanmıştır. Başarının en önde gelen unsuru çalışmak olduğuna göre düşünce sanatında istenen sonuç ancak uzun bir çalışma ile gerçekleştirilebilir.

Düşünmenin istenen şekilde gerçekleştirilmesi için öne çıkan engellerin kaldırılması gereklidir. Bilim adamlarına göre insanların yapıcı ve olumlu düşünebilmesini önleyen dört esas engel vardır.

- 1-Doğmacılar, Peşin hükümler ve hurafeler,
- 2-Propaganda ve reklâm,
- 3-Mantık zincirinin, düşünürken yarıda kesilmesi,
- 4-Duygular; sevgi, nefret, kin vs.

Yukarıda sayılan bu dört engelin etkisinden kendisini kurtarabilen insanın başarılı bir düşünme yeteneğine sahip olabilmesi imkân dahilinde girer. Daha iyi ve uygar bir dünyada, mutlu olarak yaşamak isteyen bu engellerden kendisini kurtararak yapıcı ve olumlu bir şekilde

düşünebilmelidir. Aksi takdirde yeni ve orijinal fikirlerle beslenmeyen dünya hayatı yerinde durmağa ve gerilemeğe mahkûm kalacaktır.

2. Konuşma Sanatı

İrticalen konuşmak demek toplum önünde kâğıttan okuyarak konuşmak demektir. Fakat sonraları uzun zaman geçince bu deyimın manası halk arasında devamlı olarak kullanılmasıyla değişmiştir. Şimdi irticalen konuşmak toplum önünde hiçbir şeye bakmadan, hiçbir şey okumadan ve herhangi bir vasıtanı faydalanmadan direkt olarak yapılan konuşma anlamına gelmektedir.

İrticalen konuşma; konuşma şekillerinin en önemli ve değerlisi olarak konuşma; sanatı içinde yeni bir yere sahiptir. Çünkü burada bilgi, kültür, fikir ve kelime hazineleri toplum önünde çok ciddi bir sınav geçirmektedir. Hatip konuşurken hiçbir vasıta kullanmadan kendi değerini direkt olarak toplum önünde ortaya koy maktadır. Kâğıttan veya herhangi bir şeyden okumak veya faydalanmak konuşmanın değerini yarı yarıya indirir. Kâğıt, kitap, not vs. hatip ile dinleyiciler arasına bir vasıta olarak girmektedirler ve hatip-dinleyici rabitasını ortadan kesmektedirler. Dolayısıyla dinleyicilerin dikkatlerinin dağılmasına sebep olmaktadır. Herhangi bir vasıta kullanmadan konuşan hatipler dinleyicileri kendilerine daha yakın bulacaklardır. Dinleyiciler o zaman dikkatleri dağılma dan konuşmayı takip edebilecekler ve Hatip’ de konuşmasıyla istediği bütün şeyleri dinleyicilerine gayet kolay aktarabilecektir.

İrticalen konuşabilmenin iki tane çok önemli şartı vardır. Bunlardan birincisi cesaret, ikincisi de ayakta düşünebilmesini öğrenmektir.

Cesur olabilmek için önceden hazırlıklı olmak gerekir. İnsanlar genellikle hazırlıksız oldukları zaman korkarlar, heyecanlanırlar ve çekinirler. İrticalen konuşmalarda cesur olabilmek için hatipler karşılaşabilecekleri olaylara ve toplumlara karşı hazırlıklı olmalı ve hazırlıklı olduğu için kendine güvenmelidir. Söze çok kuvvetli bir arzu ile başlamak emniyetli bir şekilde hareket edebilmenin ilk şartıdır. Her konuşmacı sözlerine gönlünü ve iç dünyasını katabildiği nispette irticalen konuşmada başarılı olabilecektir. Konuşurken cesaret hissedebilmek için cesur gibi davranmak ve önceden pratik yaparak konuşma havasına alışmak gerekir. Kürsüye veya toplum karşısına ilk çıkıldığı anda çok fazla heyecan hissediliyorsa bir bardak su içerek kanı mideye göndermek veya

derin bir nefes alarak kandaki oksijen miktarını artırmak biyolojik bakımdan sinirlerin yatıştırılmasında, heyecanın kesilmesinde ve sakin bir ruh halinin sağlanmasında çok faydalıdır.

İrticalen konuşmada başarının ikinci şartı ise ayakta düşünebilmesini öğrenmektir. Önceden hazırlanan ve konuşacağı konu da düşünen hatip irticalen konuşurken hatırladıkları üzerinde düşünerek daha rahat bir şekilde fikir ve düşüncelerini, hislerini dinleyicileri empoze edebilir Ayağa kalktığı zaman düşünme yen konuşmacılar ise önceden ezberledikleri birtakım kalıpların dar çerçevesi içinde bocalamağa ve sonunda eriyip gitmekte mahkûmdurlar. Rahat konuşabilmenin ön şartı sakin düşünebilmektir. Sözler insan zihninden geçen fikirlerin ve konuların dışarı aksettirilmesinden meydana gelirler. Eğer hatibin zihninde bomboş ise, hiçbir fikri yoksa sözleri de boş ve değersiz kalacaktır. Önce den hazırlanan konuların ana fikirleri irticalen konuşmada hatırlanmağa çalışılmalı ve bunlar düşüncelerle süslenerek dinleyicilere tatmin edici şekilde anlatılmalıdır.

Konuşmanın başlangıcında dinleyiciler arasında müsbet bir intiba yaratarak onlarla beraberlik sağlanırsa ilerde anlatılacak şeyler karşı tarafa rahatça kabul ettirebilirler. İlginç bir olay veya fıkra anlatarak, soru sorarak, vecize söyleyerek, bir şey göstererek halkın ilgisi çekilmelidir. Girişte gerekirse onlara konuşmanın mahiyeti hakkında kısa bir açıklama yapmak yerinde olur. Başlangıç fazla uzatılmadan dinleyiciler elde edilmeli ve hemen konu ya girilmelidir.

Dinleyicilerin dikkati esas itibarıyla süreksizdir. Genellikle yarım saat ve kırk beş dakika arasında bir süre içinde dikkatleri konuşma konuşana konsantre olabilir. Ve sonra konsantrasyon birden bozulur. Dinleyiciler kendiliklerinden zihinlerini bir nokta etrafında toplamaktan her zaman kaçınırlar. Onların dikkatini uyanık bulundurmak için ilgilerini çekmek ve aralıksız olarak ta hoşlarına gitmek gerekir. Önce dinleyicilerin dikkatini kendine çekmek ve sonrada zayıfladığını hisseder etmez bıkkınlık doğurmasına meydan vermemek için heyecan ve intibalarını daima tazelemek gereklidir.

Dinleyicileri sıkmamak için monoton konuşmamalı ve salonun heyecanına bakarak hepsine hitabet etmelidir. Daima ölçülü kalarak hareketli ve canlı bir konuşma tarzı uygulamalıdır. Bu arada ses tonunun ayarlanması konuşma üslubunda çok önemli yer tutar. Konuşan hatibi

salonun her yerinde oturanlar işitebilmelidirler. Ses, konunun akışma göre bir nüans takip etmelidir. Gerekirse sert, gerekirse yumuşak olmalıdır, Konuşurken önemli kelimelere kuvvet vermeli, ses tonu ve önemli kelimelerin ölçüleri değiştirmeli ve esas fikirlerin iyi anlaşılabilmesi için o fikir söylenmeden önce ve söylendikten sonra duraklayarak o fikrin önemi belirtilmelidir. Monoton havayı ortadan kaldıracılabilmeye konuşma sırasında noktalamalara belirtmenin, sese nüans vermenin, soluk almayı cümlelerin uzunluğu ve kısalığına göre ayarlamamanın çok önemli rolleri vardır. İrticalen yapılan konuşmalarda söylevlerin hareketliliği kullanılan sözlerin az veya çok hızlı söylenebilmelerine bağlıdır. Kararlı duraklama, karşıtlık etkileri ve asıl önemli sözü söyleyip önemsizleri ikinci plâna atmak gibi nüans çeşitleri sözlerin hızlı veya yavaş söylenebilmelerine bağlıdır. Hatibin ruh halinde burada önem taşır. Dikkat çekmek, dinlenmek ve anlaşılacak iste yeni bir hatibin kelimelerin anlamını tam olarak kavraması, onların yarattığı heyecanı duyması ve bunları da dinleyicilere duyurması gerekir. Duygu ve düşüncelerini kendini dinleyenlerin gönlünde ve kafalarında yaratmak isteyen bir hatip tıpkı bir aktör gibi taklitten ve sesin rezonansından yararlanmalıdır.

İrticalen konuşan her hatip hareketlerinde rahat olmalı ayakta dururken ve otururken dik durmaya çalışmalıdır. Sinirli ve şüpheli hareketler zaaf hissi verdiğinden bunlardan daima kaçınmalıdır. Eller rahat bir şekilde iki yanda durursa gereken yerlerde jest yapmak kolaylaşır. Herkesin karakteri ayrı olduğu gibi konuşma şekli ve üslûbu da ayrıdır, hiçbir benzerlik göstermez. Her hatip adayını kendi karakterine göre kendi tarzını seçmeli ve buna kişiliğinin ide katarak geliştirmeye çalışmalıdır. Taklit genellikle suni bir hava yaratarak dinleyicilerde menfî bir tesir yarattığından taklitçilikten daima sakınmalıdır. Mimik ve jestler irticalen konuşmada çok önemli etki yaratırlar. Daha gerçekçi ve inandırıcı olmak isteyen konuşmacılar söyledikleri sözleri dinleyicilerin gözleri önünde daha iyi şekilde canlandırabilmek için genellikle jest ve mimik oyunlarına baş vururlar. Dinleyicilerin gözleri önünde daha iyi şekilde canlandırabilmek için genellikle jest ve mimik oyunlarına baş vururlar. Dinleyicilerin taklit yolu ile aynı duyguları duyması ve aynı fikir birliğine ulaşmasını sağlamak için hatibin söylevinde belirtmek istediği bütün duyguların duruşunda, yüzünde bakışında, jestlerinde ve mimiklerinde yansması gerekir. Kelimelerin niteliğinde olduğu gibi davranışlarda şartlara, olaylara, konuya ve duruma göre değişmelidir. Bu davranış olaylar ve duruma göre

resmi veya samimi görünümlü olabilir. Ama sıkıntısız ve ilgi çekici olmalıdır.

İrticalen konuşmada başarı sağlamak için önceden antrenman yapılarak hazırlıklı bir duruma gelinebilir. Aşağıda sıralanan 6 yol bu konuda herkese yardımcı olabilecek niteliktedir.

1.Konuşmanın dinleyiciler tarafından daha iyi anlaşılabilmesini sağlamak amacıyla kolay telaffuz edilebilen kelimelerle önceden sesli olarak düşünülebilir ve hazırlıklı duruma yavaş yavaş gelinebilir.

2.Konuşmanın hazırlanmasını son saate bırakmamalıdır. Önceden konuşulacak konu üzerinde hazırlanarak konuşmaya başlamadan önce o konuya iyice hâkim duruma gelmelidir.

3.Konunun ana bölümlerini belirten, notları, atıflar ve belgelerle konuşmaya çıkmadan önce zihinden sistemli bir plan yapmalıdır.

4.İrticalen konuşurken unutkanlık halinde güç duruma düşmemek için önceden fikirler arasında geçişi sağlayabilecek bazı kelime, deyim ve cümleler hazırlanmalıdır. Konuşma anında bit fikir hatırlanamazsa bunlar vasıtasıyla önceki fikir daha uzun şekilde işlenir ve sonraki fikri hatırlamak için konuşmayı kesmeden zaman kazanılabilir.

5.Unutkanlıktan korkuluyorsa önceden fikirler zihinde bir tablo haline getirilebilir veya fikirleri temsil eden anahtar kelimelerin baş harflerinden bir öz kelime yaratılabilir. Bu tablo veya öz Kelime'nin hafızada tutulması İrticalen konuşmanın tam ve hatasız bir şekilde yapılmasını sağlayacaktır.

6.İrticalen konuşurken dinleyicilerin zihinlerinde soru işaretleri yaratmamak için kendi kendini dinleyebilme yeteneği elde edilmelidir. Bu yeteneği elde edebilen konuşmacılar kendilerini dinleyiciler yerine koyarak kendi kendirlin soru sorup cevaplandırarak daha inandırıcı olarak konuşabilmek olanağını yaratırlar.

Toplum ve ülke kalkınmasında en önemli rolleri aksiyon adamları oynarlar. Onların yeri sosyal ortam olduğu için insanlarla anlaşmağa ve onlarla çalışmağa mecburdurlar. İnsanları arkasın dan sürükleyerek belirli bir hedefe ulaştırmağa çalışan aksiyon adamlarının ilk öğrenmesi gereken şeylerden biriside irticalen konuşmadır. Ancak o zaman aksiyon adamları

insanlara karşı daha inandırıcı ve güven verici bir şekilde davranabilirler ve kalkınma hedeflerine içinde bulundukları toplumu daha kolay olarak ulaştırabilirler.

3. Dinleme Sanatı

Her insan devamlı olarak konuşmak istediğinden dinlemeye gereken ilgiyi göstermez. Dinlemek bu bakımdan çok zordur. Dinleyen insan pasif, konuşan insan ise aktif bir durumdadır. Pasif durumdan aktif duruma geçmek arzusu herkesi tahrik ettiğinden insanlar genellikle karşısındaki konuşurken onun ne söylediklerini dinlemezler, ama o konuşmasını bitirdikten sonra ne söyleyeceklerini hazırlamakla zaman geçirirler. Her insan okunması gereken bir kitaptır. Ve o kitap ancak dinlenerek okunabilir. İyi dinleyebilen her insan iyi konuşur ama her iyi konuşan iyi dinleyici değildir.

Hiçbir konuşma işlemi dinleyicisi olmadan yerine getirilemez. Her konuşma mutlaka bir dinleyiciye hitap eder. İnsanlar arasında haberleşmelerde konuşma kadar dinlemede önemli bir yere sahiptir. İnsanlar sadece konuşa konuşa değil aynı zamanda dinleye dinleye de anlaşabilirler.

Dinlemek ve duymak birbirinden çok farklıdır. Duymak ses dalgalarının kulak zarına çarpması dinlemek ise işitilen her şeyi anlamak ve zihinde saklamak şekillerinde tanımlanabilir. İnsan bazan işittiklerini hiç hatırlayamamasının sebebi bunları dinlememesidir. Dinlemenin etkisi zihinde işitmeğe oranla daha fazla olduğundan insanlar dinlediklerini işittiklerinden daha çok hatırlarlar. Anlamı anlaşılmadan alınan bilgiler insan için değersizdir. Çünkü dinlenerek kavranmamıştır. Geniş anlamda dinleme insanın duyuları anlama yeteneği olarak tanımlanabilir.

Dinlemenin en önemli unsuru dikkatin konsantrasyonudur. Konsantrasyon zihnin bir konuya tam olarak verilmesi ve hiç bölünmemiş derin bir dikkat halidir. İnsan zihni çeşitli uyarmalar karşısında dağıldığından dikkatin belirli bir konuya devamlı verilmesi çok yorucu ve zordur. Söylenilenleri iyice kavrayabilmek ve hatırdaki tutabilmek ancak onun dikkatle izlenmesine bağlıdır. İnsan söylenilenleri dinlerken aklından geçen her şeyi bir disiplin altına almak zorundadır. Aksi halde yarım yamalak dinler ve dinlediklerinin çoğundan hiçbir şey anlayamaz.

Duyulanların zihinde derin izler bırakabilmesi için dinleyen kimseler o sırada dinledikleri sözlerin etkisiyle meydana gelen fikir ve hayal

çağrışımalarını bilinç altına itebilmelidirler. İnsan beyni her an çeşitli hayaller ve fikirlerle dolup taşıdığından bunların etkisinden kurtularak söylenen bütün sözleri ay din bir bilinç süzgecinden geçirebilmek büyük zihni uğraşları gerektirir. Bu nedenlerle dinleme fonksiyonunun çoğu zaman iyi işle yememesiyle dinlenenler gerçek anlamlarından çok değişik izlenimler yaratmaktadır. İyi dinlemesini bilmek için öncelikle başkalarının fikirlerine gereken değeri vermeli, onun dünyasına girerek söylemek istediklerini anlamağa çalışmalı ve sözlerini bitirmesi için tolerans göstermelidir.

Dinlemede randımanın arttırılması için insanın kendisini hem beden hem de zihnen dinlemeye hazırlaması gerekmektedir. Zihindeki fazla düşünceler bir tarafa atılmalı ve sadece ilgili konu üze rinde düşünmeğe başlamalıdır. Bir konuyu düşünmeden söylenenleri anlamak imkânsızdır. Düşünmeden yapılan dinleme ameliyesi gerçek dinleme değil sadece söylenenleri işitmektir. Konuşanın, söyledikleri üzerinde düşünmeğe başlayarak ileride söyleyebileceklerini tahmin etmeğe çalışmak ve o konu hakkında önceden bilinenleri bir an için gözden geçirip, hatırlamak yapıcı dinlemenin gerekli, un surlarıdır. Dinlenilecek olan konuda sanki bizzat konuşacakmış gibi düşünmek ve söylenecekleri hatip konuşmağa başlamadan önce zihnen planlamak bu konuda çok faydalıdır.

Hatip konuşurken bir nokta üzerinde önemle duruyorsa dinleyicilerde o noktaya gereken ilgiyi göstererek konunun anlaşılmasında hatibin sorumluluğunu paylaşmalıdırlar. Dinleyici hatip o konuda örnek verirken, kendi tecrübeleriyle ilgili hususları düşünerek konunun aydınlatılması için gereken desteği sağlamalıdır. Dinleyici iyi niyetli bir ilgi göstermiyorsa dünyanın en iyi hatibi de konuşsa hiçbir şey anlayamaz. Dinlemenin en önemli unsurlarından birisi de konuşulanlara karşı ilgidir. Dinleyici bu ilgiyi gösterebilmek için arzulu ve istekli olmalıdır. Konuşmacıyı yapıcı bir şekilde eleştirebilmek için onu anlamaya çalışmalı, itiraz ve sorular konuşmanın sonuna saklanmalıdır. Bir konunun açıklamasını içtenlikli bir arzu ve dikkatle dinleyen kimse o konunun daha sonra yapılacak olan eleştirisine kendisini en iyi şekilde hazırlar.

Hiç kimsenin duygusal yönlerden tam anlamıyla sakın olmasına pek imkân yoktur. Fakat dinleyerek öğrenme durumunda olanlar bütün duygusal engelleri ortadan kaldırarak ve tarafsız peşin hükümsüz, objektif olarak hareket etmeli, anlamak için dinlemelidirler. Dinlerken ortaya çıkan duygusal engelleri kaldırabilmek için herkes kendisine tesir eden

kelimeleri, şahsi davranışları, huyları ve kıyafetleri önceden tespit etmeli, bütün bunlara karşı olan olumsuz tutumunu olumlu ve tarafsız bir yöne kaydırabilmek için bilinçli bir çaba göstermelidir. Böylece bunun sosyal ilişkilerde duygusal engellerin zararlı etkileri asgari bir seviyeye indirilir.

Dinlerken, fikirleri anlamak teferruatla pek fazla uğraşmamalıdır. İyi bir dinleyici ana fikirleri, bunları destekleyen yardımcı fikirleri ve örnekleri ayırmasını bilmelidir. Bunu yapabilmenin en iyi yolu dinleyicinin zihninde konuşulanların genel bir tablosunu çizerek hatibin ana fikirleri nasıl işlediğini anlamağa çalışmasıdır. Önce hatibin konuşma tarzı ve amacı anlaşılmalı daha sonra kullanılan örnekler göz önünde canlandırılmalıdır. Böylece ana fikirler yakalanırsa, dinlenenler öz olarak zihinde daha kesin bir izlenim bırakarak uzun zaman yaşarlar.

Konsantrasyon yetenekleri zayıf olanların dinlerken başvurabilecekleri en iyi yol not almaktır. İyi not alabilmek için herkes kendine göre pratik bir sistem bulmalıdır. Bu sisteme devamlı olarak sadık kalınırsa en başarılı dinleme yöntemi olan yazarak dinleme alışkanlığı elde edilmiş olur.

Bilimsel çalışmalar sonucunda dinlemenin insan zekâsı ile ilgisi olmadığı, dinleme yeteneğinin eğitim, tecrübe ve yetişme ile geliştiği ispatlandığından her insan sabrederek kendisini yetiştirir se iyi bir dinleyici olabilmesi için hiçbir engel yoktur.

(Ülkücü Kardeş Köy Öğretmeni D.K.D Diplomasını Alırken)

Bilmek Yapmak ve Başarmak

Nüvit OSMAY

San Mişelin kitabı ile meşhur İsveçli Doktor Ax Munde Capri'deki evinin duvarlarına vakitle kendi başarı formülünü şöyle yazdırmıştı:

Bilmek, istemek, cüret etmek ve susmak Einstein'ın formülü biraz başkadır.

Çalış, oyna ve dilini tut!

Dost kazanmak sanatı kitabı ile ün salan Dale Carnegie'de başarının sırrı, İnsanlarla geçinmesini bilmek ve onları idare edebilmektir, derdi.

Hayat bir matematik formülü ile ifade edilecek kadar basit olmadığı için her başarı kazanmış insanın kendine göre bir formülü, bir düşüncesi vardır. Birinci Dünya Savaşının kaptanı Fransız Başvekili Clemanceau başarısının sebebini şu cümle ile izah ederdi:

«Başımı tararken saçlarımdan başka bir şey düşünmem.» Ampülü bulan ve teknik sahada insanlığa buluşları ile en çok iyilik etmiş olan meşhur Edison bu başarılı buluşlarının «Yüzde doksanı ter, yüzde onun ilham» olduğunu söylerdi.

Bütün bu söz ve düşünceleri ilk bakışta bir ortak paydada toplamak güç görünür, halbuki ister doğrudan doğruya söylenmiş olsun ister söylenmesin başarıya varmanın birinci basamağı bilmektir. Bu ister teknik alanda olsun ister sosyal alanda olsun o işle ilgili bütün bilgilere sahip olmak demektir.

Yalnız meselenin püf noktası, bir şeyi bildiğimizi söylediğimiz zaman hakikaten o bilgiyi kullanacak kadar ona sahip olup olmadığımızdır.

Bundan on beş yıl kadar önce yabancı uzmanlar memleketimizde iş metotlarının ıslah etmek üzere ilgili mühendis ve ustabaşılardan teşekkül eden bir gruba bir kurs veriyorlardı. Kursta ele alınan konular İstihsal mühendisliği veya daha sonraki adile Metot mühendisliği (hatta bugün sevki idare mühendisliği de denmektedir ismi altında toplanıyordu. Bu

sahada uzun tecrübeleri olan yaşlı bir uzmana anlattıkları bittikten sonra genç bir mühendis şöyle dedi:

-Sizi büyük bir dikkatle dinledim, fakat özür dileyerek şu nu söylemek zorundayım ki, bütün bunlar bizim mühendis okullarında gördüğümüz konular ve bilgilerdir. Halbuki biz çok başka şeyler bekliyorduk.

İhtiyar uzman gülümsedi ve

-Çok haklısınız, dedi, siz benim size Einstein'ın yeni teorilerinden mi bahsedeceğimi zannetmiştiniz. Benim söylediklerimi mühendis okulundan çıkmış her mühendis bilir. Yalnız ben şu ana kadar gördüğüm atelye ve fabrikalarınızda sizin bu bilgileri bildiğinizin en ufak bir emaresini göremedim de.. İhtiyar uzmanın sözleri hâlâ kulağımdadır. Bilmek demek herhangi bir malumatın şu mektep sırasında öğretilmesi veya falan kitaplık rafındaki kalın kitabın içerisinde, hatta bir masal gibi kafamızın bir tarafında bulunması demek değildir. Hakikiyle bilmek, yeni bir fikri uygulamak, ondan faydalanmak, ondan meyve ve sonuç almak demektir. Bu nokta çok önemlidir. Hayatta başarıya götüren bilgi nazari olarak başlayan, fakat sonunda ameli olarak kullanılabilen bilgidir.

Hayatta birçok insanlara rasgelirsiniz, bir şeyi bildiklerine inanmışlardır, ansiklopedik bilgiye de sahiptirler, fakat bir şeyi pratik olarak yapıp netice alamazlar. Çünkü bilgileri sırf nazaridir. Kâfi değildir. Yahut ta başlamak cesaretini ve bitirmek azim ve sebatını gösteremezler. Bir İngiliz atasözü başarıya varmak için dene, dene ve gene dene der. Meşhur kutup seyyahı Amiral Perry'nin küçük torunu bir gün büyük annesine,

Büyük anne der, ben aya gitmek istiyorum. Acaba gidebilir miyim?

Şu anda büyük annenin cevabını okumadan kendinizi onun yerine koyun ve ne cevap vereceğinizi bir düşünün. Bu üzerinde uzun zaman düşüneceğimiz ve unutamayacağınız bir test olacaktır. Şimdi bakın bir büyük kadın küçük torununa nasıl cevap vermiştir:

Eğer istediğin şeyi hakikaten candan istiyorsan, onun hakkındaki bütün bilgileri bıkmadan, yılmadan ve yorulmadan öğrenebilmeği başarabilirsen ve sonra bunları uygulamak için bütün kuvvet arzu ve cesaretini sarf edebilirsen senin dünyada yapamayacağın hiçbir şey yoktur.

Zamanımızın en ünlü psikologlarından William James'ten başarının bir tek kelime ile tarifini istemişler, çok güç bir şey, demiş, fakat mademki, ısrar ediyorsunuz, söyleyeyim:

«Cesaret!»

Bununla başarının son basamağına gelmiş olduk, o da hata yapmaktan, başkalarının bizi yanlış anlamasından korkmamak, Eğitim sistemimizi inceleyen yabancılar bizim zekânın, şahsi teşebbüsün ve düşüncenin gelişmesinden fazla hafızaya dayanan bilgilere önem verdiğimiz kanısındadırlar.

İş hayatımızı inceleyen yabancılar da hata yapmak korkusunun Demostokles'in Kılıcı gibi her idarecinin başı üstünde bulunduğu ve yüzden işlerin yapılamadığını veya çok yavaş gittiğini iddia ederler.

Uzun zaman Türkiye'de önemli görevlerde bulunmuş bir ya bancı uzman da mevzuatta cezai müeyyidelerin çokluğu nispetinde amirlerin karar verme kabiliyetleri azalır, demişti.

Şu hâlde bir kere toplum olarak başarıya varabilmek için yapacağımız şeyleri hakikaten bildiğimize kani olmalıyız. Bilmediğimizi kabul etmek çok büyük bir fazilettir, eskiler «kişi noksanını bilmek gibi irfan olmaz» derlerdi. Çünkü onu bir kere kabul ettik mi, gittikçe ufalmakta olan bugünkü dünyamızda herhangi bir yerde, herhangi bir kimse onu bizden daha iyi bilmektedir ve biz tevazu ile onun önünde eğilerek, istediğimiz şeyi ondan öğrenebiliriz.

Bundan sonra tatbikat gelir. Yapmak gelir. Hata yapmaktan korkmamak gelir. Yalnız bunu cemiyetçe kabul etmemiz lazımdır. Çünkü hiçbir iş yapmayan hiç hata yapmaz. Cemiyetleri yükselten insanlar, hata yapan fakat hatalarından dönecek kadar şahsiyet sahibi olan ve onları bir daha yapmayacak kadar da sağ duyusu olan kimselerdir.

İş yapan insanları teşvik edici bir ortam yaratmak için insanlar hakkında hüküm verirken, yalnız hatalarını değil, yaptıkları işleri de göz önünde tutmağa alışmalıyız, çünkü Allah bile onlar hakkında hükmünü bütün bir ömrün muhasebesini yaptıktan sonra veriyor.

Konuşma Üzerine

Bizi anlamışlarsa bu iyi konuştuğumuzun delilidir.

MOLYER

Yumuşak konuşmak, kızgın adamın ateşine karşı su gibidir.

SADİ

Sessizlik, en iyi konuşma şeklidir.

HAZZLIT

İnsan ne kadar az düşünürse o kadar çok konuşur.

MONTESQUIEU

Dedikodu; konuşmasını sevenlerin başarabildikleri tek iştir.

BALTAC

Dinlemek düşünmeğe konuşmak düşünmemeğe yol açar.

GIBBON

Konuşma; insanın aklını diliyle kullanma sanatıdır.

EFLATUN

Söylediklerini kabul edemem ama konuşma hakkını ölene kadar desteklerim.

VOLTAIRE

İnsan konuşacağı şeyden kır kat fazlasını bilmiyorsa konuşmamalıdır.

CARNEGIE

İnsan Eflatun gibi düşünmeli, ninem gibi konuşmalıdır.

ARISTO

İyi bir konuşma mantık çerçevesinden ayrılmamak şartıyla kalplere hitap eden konuşmadır.

CARNEGI

Yerinde yapılan kısa bir konuşma yersiz yapılan uzun konuşmadan bin defa daha etkilidir.

LAROCHE

Konuşurken kullanılan kelimeler değerlerini rakamlar gibi bulundukları yerlerden alırlar, onların değeri zamanlara ve sarf edildikleri yerlere göre değişir.

HAMAN

Düşünmeden konuşmanın cezası sonradan düşünmeğe mahkûm olmaktır.

LATİN

Özdeyişler

Derleyen: Aykut DÖLENMEN

Güzel konuşma sanatı olduğu gibi güzel dinleme ve anlama sanatlarında vardır.

YUNAN

Nazik konuşmak insanın dilini incitmez.

FRANSIZ

Fısıltılar, çok kere yüksek sesle konuşulandan çok daha ötelere gider.

ÇİN

Konuşmanın ilk önemli unsuru; gerçek ikincisi akıllı hareket, üçüncüsü hoş mizaç, dördüncüsü nüktedir.

W. TEMPLE

En tesirli konuşma, en kısa olanıdır.

CARNEGIE

Az konuşmaktan nadiren ama çok konuşmaktan çoğunlukla pişman olunur.

LABRUYERF

Konuşmanın devamı can sıkıntısıdır.

PASCAK

Konuşulanlar kalpten çıkarsa kalbe kadar girer ama dilden çıkarsa kulağı aşamaz.

ARAP

En eski ve en kısa kelimeler olan «evet» ve «hayır» konuşurken en çok düşünülerek harcanması gereken kelimelerdir.

PHYTHAGORAS

Dünyada en gülünç nükte gerçeği konuşmaktır.

R. SHAN

Konuşmak, öpüşmeden sonra insanların tanıdığı en heyecanlı anlaşıma vasıtasıdır.

O. ARNOLD

Düşünmeden konuşmak kaybedilmiş bir emektir.

KONFÜÇYUS

TENKİT PSİKOLOJİSİ

Tenkrit, kendi nefisini ıslah etmiş, faziletli, bilgin ve olgun insanlara tanınması gereken bir haklıtır. Çünkü ancak olgun kimseler tarafından yapılan tenkritler faydalı, öğretici ve değerli olabilmektedir. Haset, kin ve menfaat kaygılarımdan kurtulamayan kimseler tarafından yapılan tenkritler ise, kötü bir amaca hizmet ettiklerinden dolayı, hiçbir zaman samimi bir karakterde olamazlar. Genellikle, etrafındakileri tenkrit eden kimseler, en çok tenkrit edilmesi gerekenlerdir. Kusur ve ayıplarından kurtulamadıkları için, başkalarında kendileri gibi eksik görmeğe çalışırlar. Bu sebeple de daima herkesi tenkrit ederek, sosyal toplum içinde asılsız ve değersiz dedikoduların yayılmalarına sebep olurlar.

Tenkritler hiçbir zaman yıkıcı değil, aksine yapıcı olmalıdırlar. İyi niyetle hataların tashihi ve noksanların giderilmesi amaçlarıyla yapılan tenkritler kin ve garezden uzak, yumuşak, samimi ve faydalı oldukları için; hiç kimseyi gücendirmez, söz konusu olan şahsi sinirlendirmez.

Tenkrit, gurur denilen barut fıçısını ateşleyen bir kıvılcımdır. İnsanların çoğu kendilerinden bahsedilmesinden hoşlanmazlar ve dedikodulara hiddetlenirler. Tenkrit, başkalarının hiddetlenebilmesi için elverişli şartlar yaratır ve sosyal münasebetlerde fertler arasındaki kırgınlıkların doğmasına sebep olur.

Kendini tam olarak tanıyıp, kusurlarını objektif bir gözle görmesini bilenler başka kimseleri ellerine geçen her fırsatta hemen tenkrit etmekten çekinirler, çünkü hatalarını tashih etmedikçe tenkritlerin faydalı olamayacağını, kusurlarını ıslah etmedikçe de başkalarının ayıplı taraflarını sayıp dökmeğe hak ve yetkileri olmadığını gayet iyi bilirler. Bu nedenle; böyle olgun ve bilgili şahsiyete sahip kimselerin zamanında ve yerinde, gerekli bir ölçü içinde yapacakları tenkritler verimli ve yapıcı olur,

hiçbir zaman insani duygular sınırını aşmadıklarından kin ve garez taşımazlar, karşı tarafın hiddetlenmesine de sebep olmazlar.

Kendi yaradılışları ve kötü bir terbiyenin sonucu olarak her şeyi ve herkesi kusurlu taraflarından görmeğe alışanlar için her hareket veya söz bir tenkit konusu meydana getirir. Bu tip tenkitçi insanlar bencil ve mağrur bir düşünce şekli ile gereksiz müdahalelerde bulunarak, etrafındakilerin canlarını sıkırlar. Kendilerinin söyledikleri her sözü, yaptıkları her hareketi beğendiklerinden kendi kusur ve noksanlarını görmekten aciz kalırlar. Böyle insanlar korkunç bir görünüşe sahip oldukları kadar da tehlikeli ve mütecavizdirler. Fena ve hatalı davranışların başkaları tarafından tenkit edilmesine hiçbir zaman tahammül edemezler, topluma isyan ederler, kendileri hakkındaki en ufak bir eleştiriyi hakaret kabul ederek gittikleri yerlerde kavgaya bile çıkarırlar.

Gerçeği ortaya çıkaran yapıcı tenkitlerden hoşlanmamak, nefis kabarıklığından ileri gelen bir gurur ve cahillik halidir.

Güzeli, iyiyi doğruyu tanımaktan aciz kalan bu manevi cahiller kendi sözlerinin keramet, hareketlerinin de bir mucize olduğuna inanır ve herkesin aynen kendileri gibi düşünmesini ister, kendilerine inanmayanları kıskançlık ve cahillikle itham ederler, arkadaşlarına ve dostlarına insanlar tarafından anlaşılmadıklarından şikâyet ederek hep dert yarırlar. Böyle dogmatik zihniyete sahip olan tenkitçi insanlar başkaları tarafından yapılan en küçük dostça ikazları bile haysiyetlerine tecavüz sayarak protesto ederler. Tenkitçi insanlar hiç kimseye fırsat ve hak vermediğinden, başkalarının arzularına ve düşüncelerine saygı göstermediklerinden, bunların çevresinde yaşamak çok can sıkıcıdır.

Tenkit, çok ihtiyatla kullanılması gereken ve yerinde yapılması icap eden bir ikaz veya ihtardır. Yerinde ve zamanında yapılmayan tenkit faydadan çok, iki tarafı da üzerek zarar getirir.

Birisini tenkit edebilmek için her bakımdan ondan üstün olmak gerekir. Olur olmaz her kimseyi tenkit etmek bir sonuç sağlamaz. Olgun bilgili ve tecrübeli kimselerin tenkitleri ise o kimsenin itibarlı şahsiyeti dolayısıyla daima dinlenir, Kırıcı bile olsa, o kimseye karşı olan güven dolayısıyla kolaylıkla hoş karşılanabilir.

Tenkidin en kıymetlisi kendi nefsinin tenkit etmektir. Nefsinin tenkit etmesini bilen bir insan ahlâk sahibi, dürüst ve iyi bir insan olabilmek için gerekli en büyük aşamayı gerçekleştirmiş olur. Kendi kusurlarını, kötü

davranışlarını başkalarının ona karşı tutumlarından öğrenmeğe çalışır. Bu suretle diğer kimseleri tenkit ederken daha insaflı ve ihtiyatlı davranabilme şahsını elde eder.

Her insan, kendi hareketlerini eleştirip, fena ve yolsuz davranışlarını objektif olarak tenkit edebilse sosyal toplum doğru ve faziletli kimselerle dolar. Ve insanlar arasında huzur kendiliğinden sağlanabilirdi. Cemiyet hayatında huzurun yerleşmesini isteyen insanlar her şeyden önce vicdan denilen ruh aynasına bakmasını öğrenmelidirler. Bu ruh aynasına iyi niyetle bakmasını bilenler kendi kusurlarını kolaylıkla görebilir kabul ederler, başkalarını tenkit ederken ölçülü ve insaflı olurlar ve tenkit edilmekten kırılmazlar.

D.K.D'LİLERİN DERGİSİ

Günaydın Köylüm

P. K. 446

Ulus Ankara

D.K.D için Ne Dediler?

Naim KARATAŞ (20. Dönem): Biz karşımızdaki iyi taraflarını görür kıskanırız, kötü taraflarını görür nefret ederiz. İşte D.K.D insanların iyi ve kötü yönlerini hoşgörü ile karşılayıp mutlu olmanın anahtarını vermektedir.

Aycan OKAY (20. Dönem): D.K.D bana yaşamayı sevdirdi, benliğimi buldum.

Hasan TOPAL (20. Dönem): Ben, beni benliğimde kaybetmişim. D.K.D beni bana ve çevreme kazandırdı. Bende insanları kazanıyorum.

Osman BIYIKOĞLU (21. Dönem): Hakiki dost arayanların yeri.

Selim SARIKAYA (21. Dönem): İnsanın kendisinde olan cevheri meydana çıkartan bir yer olması dolayısıyla orada mutlu oldum.

Zamir PAKSOY (21. Dönem): Düşünen insanları severim, fakat kupkuru düşünce bir şey ifade etmez. Düşüncenin hisle takviye edilmesi lazımdır. İşte D.K.D'yi bu ortamda buldum.

Nihat GÖZBULUT (23. Dönem): Dost sıcaklığını, sevki bağlı lığımı burada gördüm. Yürekten selam sana D.K.D ve onun dost yüzü.

Ali ÖNERLİ (23. Dönem): Kişinin gizli değerlerini ortaya çıkarması için en güzel ortamı hazırlayan yer.

Hikmet KOLDAMCA (23. Dönem): Hayatıma renk, ışık, neşe verdi. Konuşamayacak kadar yorgun olduğum gün kahkaha ile gülecek kadar güç verdi.

Kadir ÇETİNKOL (15. Dönem): D.K.D kişiyi hayata bağlayanen kuvvetli bir bağıdır.

LEVENT ORHAN (14. Dönem): D.K.D bir tarlaya benzer, D.K.D' li ise, bir tohumdur. Orada güneş su ve toprak bularak yeşerir.

Anıl ÇEÇEN (15. Dönem): Dertlerden kurtulduğumuz dünya. Melahat **HERSEK** (15. Dönem): D.K.D kültürü, huzuru saadeti, sevgi ve dostluğu birbirine bağlayan zincirdir.

Ahmet YAYMAN (14. Dönem): D.K.D aşağılık duygusunu alt etmek, kendine güveni sağlamak, sevgiye, susamış samimi kişilerin buluştuğu bir yuvadır.

Ünal CENGİZ (19. Dönem): D.K.D için söylenecek sözlerim o kadar çok ki. Bu düşüncelerimin birisinin özeti; D.K.D, Halkevlerinin muhteşem bir teşebbüsüdür.

Melek ERDİNÇ (19. Dönem): Kabiliyetlerin geliştirilmesinde en münasip bir müessese olarak görmekteyim D.K.D'yi.

Ayten KESKİN (19. Dönem): D.K.D kursuna devam ettikten sonra insanların iyi yönlerini görmeğe başladım. Ders gördüğüm akşamlar günlük üzüntülerimi ve problemlerimi unutuyorum. Ertesi gün görevime gittiğim zaman akşama kadar mesut ve neşeli çalışı yorum.

Yüksel BOZKAYA (20. Dönem): D.K.D, şuur altında kalan kabiliyetlerin yüzeye çıkmasını kolaylaştırarak insan benliğine olgunluk kazandırmakta, insanın utanma duygusunu kaybettirmekte, cemiyet içinde serbest düşünme, konuşma ve müdafaa kabiliyetini kazandırmaktadır.

Basılı Yayınlar

- Yazar: Nüvit Osmay Kitap: İnsan Mühendisliği – İş Hayatında İnsan, Kendisi ve Çevresi Yayınevi: DKD Yayınları
- Yazar: Nüvit Osmay Kitap: İnsan Mühendisliği Yayınevi: Alfa Yayıncılık
- Yazar: Nüvit Osmay Kitap: Düşünce Atlası Yayınevi: Alfa Yayıncılık
- Yazar: Feray Atalay Kitap: DKD Toplum Önünde Söz Söyleme ve İnsan İnsan İlişkileri (Kişisel Gelişim ve Eğitim Alanı / Topluluk Önünde Konuşma (Hitabet) Geliştirme Ve Uyum Eğitimi / Ders Programı) Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2009
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Görmek ve Görsel Okuryazarlık (Geliştirme ve Uyum Eğitimi / Ders Programı) Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2012
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Türk İşaret Dili Eğitici Kitabı Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2013
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Türk İşaret Dili Müfredat Kitabı Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2013
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Türk İşaret Dili mütercim Tercümanlık ve Eğitici Müfredat Kitabı Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2014
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Algı ve Etkili Okuryazarlık (Geliştirme Ve Uyum Eğitimi / Ders Programı) Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2014
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Algı ve Etkili Okuryazarlık (Geliştirme Ve Uyum Eğitimi / Ders Programı) Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2014
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Entelektüel Sermaye (Geliştirme ve Uyum Eğitimi / Ders Programı) Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2022
- Yazar: Feray Atalay Kitap: Turna Göçü (Roman) Yayınevi: DKD Akademi Yayınları 2023
- Makale: ÖZDEMİR İlker, Kişisel Gelişim Kitaplarının Eleştirel Bir Değerlendirmesi, Ankyra: Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2010, 1(2)

- Makale: ACAR Osman Kürşat, ŞENGÜL Serkan, Türkiye’de Kişisel Gelişim Alanının Tarihçesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 23(1), 219-235. (2021)
- Yazar: Mümin
Sekman Web Kaynağı:<https://www.muminsekman.com/nuvit-osmay-ve-dusun-konus-dinle.html>

BANKACILIK BİZİM İŞİMİZDİR

**TÜRKİYE
HALK
BANKASI**

Bir banka sadece ikramiye dağıtan, tasarruf kabul eden bir kuruluş değildir. Bunların yanında, kredi vererek iş yerlerini desteklediği gibi, her türlü bankacılık işlerinde de müşterilerine yardımcı olur.

30 YILLIK TECRÜBESİ İLE HALKIN HİZMETİNDEDİR.

Delta Reklamcılık

T.C. ZİRAAT BANKASI

*HER YERDE HER ZAMAN
hizmetinizde bulunmaktan kıvanç dıyar*

FIATI 5 LİRA

ŞAFAK MATBAASI
Tel : 12 48 68